

סופסופ

כ"ו בחשוון, חש"מ 16.10.1987

יחיאל קדישאי
צמוד לבוין
על ויצמן ושרון
ומלחמת לבנון

יעקב שמאי. מה הוא צועק ■ סוזאן מובראך. פמיניזם בצל הפירמידות
■ יחזקאל גפן על מיקי שטראוס ■ אלי בן-יעקב. קפקא במשטרה
■ ודא. המציל הלאומי ■ רות צרפתי. שטח פרטי ■ תכשיטי התנ"ך

מזכירה פלא-פונית כשאתה יוצא-היא נכנסת

לראשונה, מזכירה אלקטרונית
חדשה, ממוחשבת וסודית
למנויי פלא-פון.

כאשר יפנס מר אבני למבנינו - מתחיל ום
עבודתו. באמצעות הטלפון הוא מחל
את שירותיו ודחופות עד לדגש שומע
לשיבה אצל לקוח.

ההתעניינות במזכירות
הכסית המוכרת המלא-טנית לפעולה
חיימת ופועלת וואל למי קליל את
חמורית של המזכירה. עובדת המזכירה
מוקבלת מלחמה ופועלת וואל למי קליל את
בשחזור מתאפיין במבנית - הוא אמר
לשמוע את כל תהליכים מהשומע
שהתקבלו בעתיד.
המזכירה חפלא-טנית היא שרות
אוטומטי, חדשני וסודי שאינו מצריך
ציוד נוסף לפלא-פון ומאפשר קל לקבל
הודעות כשאתה נעדר מהמכשיר ום כשאתה
מחוצץ לאזור הקליטה.

שרות זה מופעל בשיתוף חברת
"בינרפייניקול", שרות האיתור האלחוטי
הגדול בישראל.

החברה הישראלית לתקשורת בע"מ
מוטורולה חדיראן
תקשורת סלולרית בע"מ
קרמניצקי 16 ח"א טל. 03-388307
חובה - טל. 04-740302/3
ירושלים - טל. 02-716346

המזכירה הפלא-טנית. עוד חידוש
למנויי פלא-פון.
אין פלא שהם מקדימים את כולם.

1	2	3
4	5	6
7	8	9
*	0	#

Rel Sto Red
Pwr Fan End CLR

MOTOROLA

פלא-פון
אין פלא שאתה מקדים את כולם.

האזנה מיוחדת

עלה

Da noi in Italia le Tegole sono fatte di cemento e ... stile

30 שנות אחריות

"אצלנו, באיטליה, הרעפים מעוצבים מבטון - זה סגנון!"

לנוחותכם, מבחר גודל של אבזורים לשימושים מיוחדים: לחצבת אנטנות, דודי שמש, רעפים שקופים לחדרת אור ועוד.

אקרשטיין. רעפי לחץ מבטון
רעפי אקרשטיין מבטיחים לכם גג יפה ברמה ביולוגית. אלו הם הרעפים הטובים בישראל המעוצבים מבטון. לכן, כשאתם חושבים על רעפים - יש לכם רק אפשרות אחת: רק רעפי בטון, רק רעפי אקרשטיין.

אז איזה רעפים אתם מעדיפים?

לאיטלקים יש סגנון. כשהם בונים בית, הם בורקים היטב מאילו חומרים הוא עשוי - מחרצפה עד הגג.

בעולם מעדיפים רעפי לחץ מבטון יותר ממחצית הגגות באיטליה, גרמניה, אנגליה, פלורידה וקליפורניה - עשויים רעפי בטון. ברור מדוע: הם חזקים יותר, אטומים לחלוטין למים ומבודדים טוב יותר ממגי רוח וקור.

זה לא רק החוזק. גם הצורה רעפי בטון מוצעים בשלל צבעים, מאפשרים שילוב של מספר גוונים וניתן להניחם במגוון שימושים רחב (לפי ציור).

רק רעפי בטון. רק רעפי אקרשטיין.

מפעל ומשדר ראשי: חרצליה, אזור התעשייה, טל 052-556666.

סלולרית זמינה

האזנה מיוחדת

ראש

קלאסה.
האמת של האופנה.
הצללית, הניחוח...
בשכיל זה ראש אינדיאני ושרק אחד.
ראש אינדיאני קלאסיק-
לאנשים שאוהבים את חושם של קונטי-
את ריקיוויק באיסלנד.
ולחשאי חצי עונה בצלחת.

Rosh indiani
א' אפשר לחכות

מפגש

16.10.1987 ח' תשמ"ח
שון כל המית שמורת "מטריב"
This Magazine is a Supplement
Maariv International Edn

עורך: צבי לביא
עריכת: דיאלוג בוקשטין
אורית וראל
עורך גרמי ידם נאמן
מעצבת: יעל חורן
גרפיקה: נטע גרינשמן
מודעות: אורי דגן

קולאים יקרי

אני ניהל ב-27 שנה קק לחייה בזכרון יעקב, היום לפני 70 שנה.
היה שנה ארוגטון, "גיבורת ניל"י" בפי השתדוד לים, יתרה
מחנה בן להטל מחקיה באינקוויזיציה החורכית בצדית. סוף מר
הם נה לנבים האמורים ברשת הריגול הבריטית שמעלה למיגור
הולטן חותמאני בארץ-ישראל. מרשה שתרבה מיתודיון אופמים
היה נכס עד ימינו.

לנו קשרים ושתים שנה עוד רגשה הארץ בש"ק-ישראל.
הבננו לעד את החקיקה של נקדימון ונגל ויוסי גודאד "מורד" על
ויטה השנה על יוסף לישנסקי וחלייתו בדמשק. החחקיר רמז על
חלק של אש "חשופה" במעשה. זקני הארגון עם רחל נאית בן-צבי
נאספ לחנו לגנוז אותו. היו דיונים סוערים בדרגים המוליטיים
המחש. טוער חשיון נדחה. אחרי זמן שודרת החכנית ועשתה
נח דעש מחששו. כדאי לזכור את הארוע בשמדרים היום על
נחש מית בחשורות.

לאחר מלחמת ששת הימים עלה בירי קצין המשטרה יוסף
קמלקה לעמדה את סוד העלמו של אבשלום פיינברג שיצא לטיני
השנה אחר שנהרז ומשמן אישם באיגור דמית. בן-אלקנה אחר
אחשבר על פי דקל שצמח מתוך גלעיני חמר שאבשלום נשא בביתו.
זל אבשלום" חקן מאן לאחד עליה לרגל, למורת שודקל המקורי
מאחזים יעלים מודיש במקומו.

נחש נילי ערין מרתקת חוקרים ומסעירות את דמיונם של
שנים. "חלוצותה של העזת מדיניות", בעריכתם של יוסף נדבה
אחש. וזה אחד חסרם חיתר מתועדים, שלאחרונה יצאה לאור
החנה מחקת שלו. "שרה נבורת נילי", שכתבה דבורה עומר, הוא
נחש עכשוו בקרב הצעירים. לכן גילינו ענין רב במספר דורי שמסר
לנו תרומה חסור אחר בן-ער, לרגל יום השנה ה-57 למותה של
נחש אחרת. המשבר היה שמור שנים רבות בגני המשפחה ובגליון
הנחש והוא אור לראשונה.

כח אחר דוד של אחר, בוך בן-ער (ראב), בן מתחלקתה שחית
חל חתת חסותה בעתלית במלחמת העולם הראשונה. חתות של
נחש אחרת. ששימשה בסים למעולות נילי. מסתבר שבזמן היה
חית חקור וחידור של שרה. נחש קיימו שיחות נש לא מעטות. הוא
נחש כיוסם האיש. לאחר המלחמה סיכם את רישומי באותו
נחש שכתב במקורו בידיש ומרגם לעברית בידי אחיו.

היה חקור נדירה המתארת בצבעים חיים ועלים את שרה
וחקוריה. מבט מזוית אישית ומתורגם לחקור קולות, דדמטי עם
חית פועות ורומנטיות. השופר - "אחבה שרה" - יומיע בשני
השנים. נחש לאחד בן-ער על החווית.

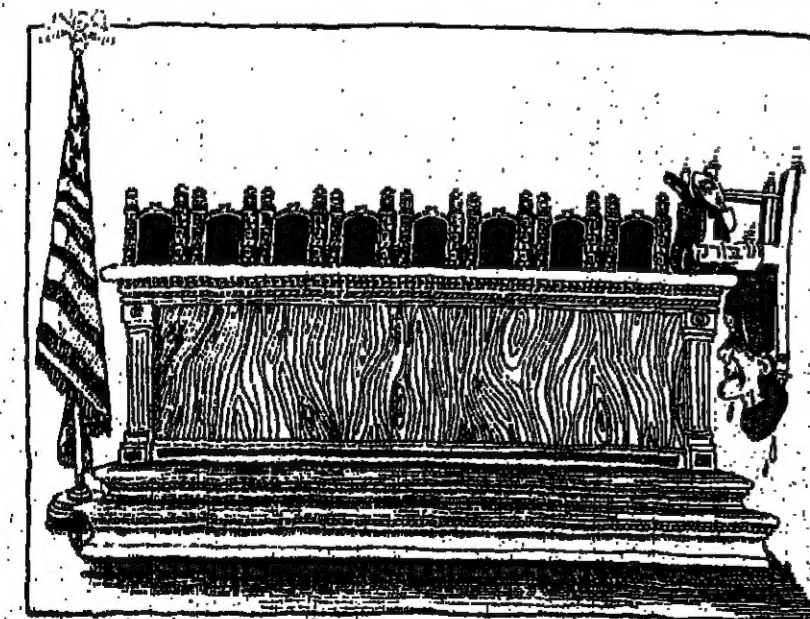
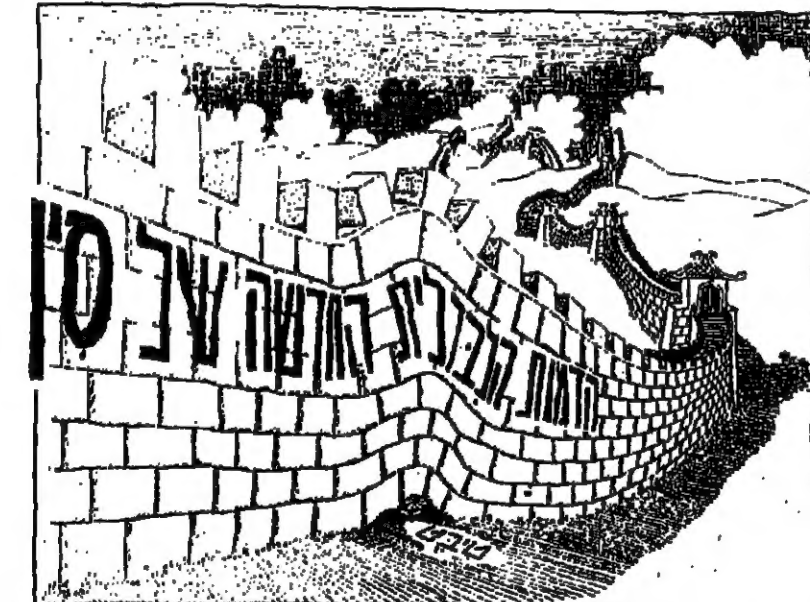
נחש יחיא קדישא. כתבה
נחש 13-10, צילום שמואל רחמי.

6. מת הוא קומץ מאת יעל מרימלנד	28. שטח פרטי, רוח צרפתי
10. יד ימינו מאת סימה קדמון	34. שני אקשן, אחד כחול מאת אבי מרגשטרן
11. שטח מאת ליליה עמאר, שדות "נאמא"	37. לאכול בחוץ מאת מא"ל
12. דגלית מסוכמים מאת חננין נח	38. חדשות בעתות מאת שרי רובי
13. גב לא חלך לאיבוד מאת ענז לבב	42. מנחמאח מאת יגאל לב
14. קול ושמעוני מאת וילי מרידלנד	43. חלוקקות
15. אהבת שרה מאת ברוך בן-ער	44. "מערוב" לפני 35 שנה בעדיית נביאל שטרסמן

לחץ מריא

"ברוכים הבאים לישראל מוכיר המדינה שולין"

מלך סין החדש

מה הוא צועק

לוקח בריוק שעה במחיצתו של ח"כ יעקב שמאי, ראש סיעת "תכלת לבן" בהסתדרות, כדי לתפוש את הפרינציפ: העולם מחולק באופן סימטרי לטובים ורעים. הטובים הם החברה מהליכוד, הרעים שייכים כולם למערך. שמאי מרגיש כמו שריף שיוצא למגר את כוחות השחור בעיירה. צועק, מטיח אשמות שחיתות, מחולל שערוריות. לפי תפיסתו, הוא זה שצריך להילחם, כמעט יחיד, את מלחמת הפועלים הרפוקים נגד חורשי רעתם. בתנועה שלו, פעם כבר זרקו אותו לכלבים.

מאת יעל פרימלמר צילומים: ראובן קסטרו

מיידם אירוד, להכיל מישעיהו גביש, הוא רוקע די מרצח. אפשר אפילו לומר מרי צה מאר. הכוונה כמובן, לתפקוד כשר אצור.

מה היה כל כך גרוע בתקופת אירוד, שאל אותי יעקב שמאי, האיש הצועק בהסתדרות, יו"ר סיעת תכלת לבן. "אינפלציה של מאות אחוזים בשנה, את אומרת. עובדתית זה נכון, אבל מה, לפועל היה רע? לפועל היה טוב מאי באותם ימים. הוא קיבל פיצוי על הכל. אינפלציה זה לא הכל. העיקר שלאנשים היה טוב, קיבלו תוספת-יוקר אוטומטית. כוונתה את אומרת? עובדתית זה נכון, והוא אפילו יי מצער. אבל לפועל לא היה רע. באמת היטיב אז עם העם. מה שנקבע נכון, ועל הציונות הקדושה 'להטיב עם העם' הוא חור אחריך מעמים רבות."

לוקח בריוק שעה במחיצתו של יעקב שמאי כדי לתפוש את הפרינציפ: העולם מחולק באופן סימטרי לטובים ורעים. הטובים הם החברה מהליכוד, הרעים שייכים כולם למערך. נצייגו בהסתדרות. ומה? כן, יש לשמאי תפקיד מוגדר, יותר נכון - שליחות. כמו אותו שריף אמיץ, הוצג למגר את כוחות השחור ולסלק את הרעים מהעיריה שלו, כך שמאי מרגיש כחילו על כתפיו מונח העול. לפי תפיסתו, הוא זה שצריך להילחם, כמעט יחיד, את מלחמתם של הפועלים המרוכאים והרפוקים, נגד חורשי רעתם שיושבים אי-שם בקומה הרביעית והמחישות של בית הדין-המועל, ומטכסים עצות איד לחיות טוב יותר על חשבונם.

מי זה "יושבים" כמובן, אותם הרעים הנבזלות "גברת-העובדים" ו"כר" והסתדרות כולה. ואין להם לשעלים מנג אור וזלת יעקב שמאי, ועל כן, כל כך רביה מוטל עליו.

אז מי אם לא הוא יעצם להם פה, לעשרות אלפי מועלי-היצור במפעלי "כר", המבצלים בירי גהלים ותוסקים במכונות ממואזות, וגרים בדירות פארו מי אם לא הוא מרגי עי. היסור את השללון המערכניץ במסדרונות, וריא טוף טוף את המוכים - האנשים מן הליכוד - לשלוט בעניינים. וכשוא מדבר על אותם ימים נפלאים, בום יתגשם וזחון זה וכן לצפון נואל, הוא מספיק לרגע את נאומיו הרצני-הלהבות כנגד גהלות "כר", וזוהי מחשבת על פניו, ובמשך חמש דקות חמישה הוא אינו רופק על השללון בהלהבות, ואינו מכרח את גבותיו העבותות בהתרגשות. בכל ליבו הוא נאמץ שכבר נזמק הטיב יגבר האור של הליכוד על חשך גהלות של המערך. בהסתדרות, הוא אולי, מי יודע, יקשוב יום אחד, ישראל קיסר לעוקטיו של שמאי, ויחמסר פות-סוף מתקפיר במכיל ההסתדרות, תוך שהוא לוקח עמו את רני רחליה ואר ישיעיהו גביש. אחי-הכל, לא עובר שבוע שהוא לא קורא ליום להחמסר, פועל ש"רית ארית מוחלטת בהתרגשות, ותה נבזה כל גישה בן עוסקת בהסתדרות."

4 סופשבוע

"אני מתעב את מה שקורה שם ב'חברת העובדים'. שכנה צרה של מנהלים שחיה חיים ראוותניים והוללים, ואין איש שעוצר בעדם."

"זה לא ענין של דוגמאות. אין לי שום ענין לפגוע במישהו באופן אישי. אני נגד כל השיטה."

"במפלגות הרבה פעמים אומרים דברים מתוך חישובים אינטרסנטים. מי שאמר שאין לי השפעה ושלא לוקחים אותי ברצינות, לא יודע על מה הוא מדבר."

יעקב שמאי: "אולי אני יושבת את הכל מאחורי חלום חלומי"

מועמד בעל שיעור קומה שיחמד מול ישראל קיסר בהצטרפות להסתדרות, רור לוי, שנכשל בהתמודדות קודמת מול יבנחם משל, הבין שגם כשהמועמד הוא ישראל קיסר, סיכויי להצליח קטנים מאד. הוא סרב בתוקף להיביל את המהנה הלאומי אל עבר הבית ברחוב אלחורוב. כמורה גם משה קצב. בליכוד שכרו את הראש. עי אריק שרון הגיעו, ולשוא.

הנה, כיום בחר אחי, קיבלו כל חברי הוועד המועל של סיעת "תכלת לבן" בהסתדרות, הומנה לריתת מוסית מטעמו של יעקב שמאי, לרגל היבחרו לבכנס. תרעון האל להחבטל, מוזני הליכוד נזכו מראש שיש מישור כזה, ולמה בעצם לא לזקק אותו למערכה מול קיסר. בכל מקרה הם חולקים להפסיד, ועם שמאי בראש הם יוכלו לטעון שאין פה הפסד של מהנה, אלא של אדם. שכן, מה רבנות יש בבחזונו של אדם בלי ישראל קיסר על איש שאפילו עסקי הליכוד בלוש זכרים את שמו. עי, היום, אומרים בליכוד, שהחלוק של הצגת מעמדתו של שמאי היה גאון, איש טוב יוכל לה לזאת מפק, מסביר זוכי מחליכר. אם תגשלו "זהו מהוץ, איש לא יגיד שזה כשלון של הליכוד, ואם תהיה תהלה ממוסית, הרי שהיא תגדל שבעות לנכוח חסידיהמות והתחלואים." (המשך בצימוד הבא)

10 סופשבוע 7

"אני אענה לך בתשובה היסטורית. לאדם יש חבר, והוא הכרחי שחברים אחרים שלו מכירים את אותו חבר. לא הבנתי את הדוגמא. אותה מנהל להפסיד? האם כל חברי התאמים ראו אותי בנס לבקר את אותו חבר, או ראו אותו כה לבקר אותי?"

גם העסק לא אבנלי. "טוב, לא חשוב. נעזוב את זה, מכל מקום, אני בטח לא יכול חיות לחשון דברים שאני אלך איתם לבית-המשפט."

ואני עדיין שוכח את הראש, מה לכל תחושת זה התכוון כדוגמא על (חברים שלא מכירים את מי החברים יכול להיות שזה טוב של סיעת שמרן רק בבית-המשפט). וכל החולל פחות או יותר לפני כשנתיים וחצי, בחולית 1985, ביומנים קרו אז כמה דברים, שמבחינתו של שמאי - עסקן קטן ולא בריל מבכער-עיה - שינו את חיי לא, לא את חיינו, רק את חיי. בתחילת גמסר חבר הכנסת ויגור מן הליכודים ויעקב שמאי מצא את עצמו חבר כנסת, וליא חיינו הוצג לרבר על זה. אני מאי צבנן כשאני חושב על קרי. זה קרה בדיוק ביוםם, שבסוף חישו, בליכוד.

מלם שם על המפלגה היא אשמים, ודמקים את ולעשות כשקט את אותם דברים שהוא עושה, אפילו אם הם נועדים בסבת החברה, שהיא חברה ציונית, ומשום כך שייכת לי, כחבר המסדרות, בריוק כמו ששייכת להם. רק שהם חושבים שמותר לה לעשות שום כלל העולה על רוחם, להתפרע במנגנון חיים משרד, כאילו זה היה שלהם, והעבר המסכן אין לו ממה לזכות. אז אם אני אומר את זה, זה מתוך אהבה לא מתוך שנאה. תאמיני לי, אני לא שואף אף אחד, יש לך דוגמאות של מנהלים בייכורי שיעשו מעשים שלא ייעשו, וזה מי שחזית עליהם הרי זה אשמה בבית-ביתון.

"בוא נעזוב את הדוגמאות". אבל זאת. אחת חרי תובע, ונעתי-החקירה במלחמות שבראשה ועמד שמוס ברימס, מי חקור את השחיתות והמחללים של החברת העובדים וההסתדרות. אתה לא יכול להת שחייש-שלוש דוגמאות למת אתה מתבדח? "אם אכן תוקם ועדה כזו, כלם כבר יגיעו למת אי מחבון מהימנאים שהיא תביא. גרר, לשנות את כל השיטה והמערך עושה בהתמודדות מה שהיא רוצה, וכולי וכולי. נאמנים תוצבי להכות, מלחים בהתמודדות של כל הפנים וברשימות על השולחן."

יעשה, חמיר יהיה מי שיחפשו עליו, תן לו להשדיר ולעשות כשקט את אותם דברים שהוא עושה, אפילו אם הם נועדים בסבת החברה, שהיא חברה ציונית, ומשום כך שייכת לי, כחבר המסדרות, בריוק כמו ששייכת להם. רק שהם חושבים שמותר לה לעשות שום כלל העולה על רוחם, להתפרע במנגנון חיים משרד, כאילו זה היה שלהם, והעבר המסכן אין לו ממה לזכות. אז אם אני אומר את זה, זה מתוך אהבה לא מתוך שנאה. תאמיני לי, אני לא שואף אף אחד, יש לך דוגמאות של מנהלים בייכורי שיעשו מעשים שלא ייעשו, וזה מי שחזית עליהם הרי זה אשמה בבית-ביתון.

"בוא נעזוב את הדוגמאות". אבל זאת. אחת חרי תובע, ונעתי-החקירה במלחמות שבראשה ועמד שמוס ברימס, מי חקור את השחיתות והמחללים של החברת העובדים וההסתדרות. אתה לא יכול להת שחייש-שלוש דוגמאות למת אתה מתבדח? "אם אכן תוקם ועדה כזו, כלם כבר יגיעו למת אי מחבון מהימנאים שהיא תביא. גרר, לשנות את כל השיטה והמערך עושה בהתמודדות מה שהיא רוצה, וכולי וכולי. נאמנים תוצבי להכות, מלחים בהתמודדות של כל הפנים וברשימות על השולחן."

"רמת השיעונים שלו כל כך גבוהה ופרימיטיבית, שאין עם מי לרבר. איר אפשר בכלל לגסות ולרבר עם אדם שהוא כל כך שואף"

מלך סין החדש

יעקב שמאי "כל מחל ב'כור יודע שחמדי יחיה מי שיחפה עליו"

(המשך מהעמוד הקודם)
הכשלו, דרך-אגב, לא היה מוחץ כלל וכלל לעומת הבחירות הקדמות להחזרתו, שנערכו ב'61, בהן התמודד רוב לוי, האיש החזק, מול ידוהם משל האיש החלש - איבר הליכוד בהחזרתו שמאי מל קיסר רק שלושה אחוזים מכוון. הוא נשען שבכנסת לחוש שהנצחון הוא נצחון אישי, שהוא זה שגרף בכוחות עצמו את הקולות, שנעשה לו עול בכך שלא מספיק פיארו והאירו אותו, אומר חברו לסייעה "אחרי-הכל, איש לא הצביע בבחירות והן בעבורו. מי שהצביע בעבור סייעת הליכוד, הצביע בעבור המתנה הלאומי. כל הקמפיין של מערכת הבחירות עמד על העקרון של החבאת שמאי והאדרת הדרך של המתנה הלאומי".

בליכוד, פחות או יותר, נרקו אותו לכלבים. מרגע שהחליטו שהוא יהיה הבעד שלם מול ישראל קיסר, הבינו גם שלא כדאי להתאמץ יותר מדי. לוי, משה קצב - תוך שהם מצניעים עד מאד את המעמד האמיתי, טיפפו הבחירות אמרה כך: "אם אתה רוצה הסדרות חוקה אתה צריך בה איש חזק. יעקב שמאי - איש חזק להסדרות". ומצביעים רבים שאלו "יעקב מיד".

ה מערכת הבחירות והגיון למכור את האיש החזק נוסח 1985, סימה סייעת "הכלת-לב" עם ורב של 300 אלף וולר. שמאי פנה כמובן למצורו וביקש שיכנס את החזק, שהוא תחום עליו אישית. יום אירור, או נוכח "חורית", הוריע לו שאין על מה לרבו. שמאי צריך לזכור לבר את האיש איך לכמת את הנרע, איש מהנהגת התנועה לא יצא לעורחו של שמאי, גם לא רוב לוי, האיש שלמחנהו משתייך שמאי מאז ומעולם. געניינים הגיעו עד כדי כך, שסקרי ההוצאה-לפעל הגיעו לכתור של שמאי, וכמעט חולו לעקל את תכולתו. כן משפחה התעלף ועדיין לא יצא איש מן התנועה לעזור. כמון איכשהו מסתר הענין, לא למי ששנתם של כל בני משפחה שמאי גרדה

הכוח בא עם הסיכסוכים

המשפחה, מדרך הטבע, הם חברים חסדיים של יעקב שמאי. המועלים - הקהל. סכסוכי-עבודה, בויקס בעלי רעש תקשורת, נכילים זה וזה לחולות גם לו. הוא חמוץ, מדבר עם המעלה, בדרך-כלל מבטיח הבעות, כדובן איו עומד. בהסתדרות אומרים עליו שהוא מחבל במלך בגאמנים להשיג הסדר. "כוחו, אם יש לו בכלל, בא לו דווקא מסכסוכים", אומר פקיד בכיר בהסתדרות. "חזק מניע, נואם את נאומיו הדמגוגיים, נבטיח לעזור, חוקק את קיסר וחולק הביתח. שום דבר קונסטרקטיבי לא יוצא מן הניתוח שלו אל המפעלים, לכו. מחסות של המפעלים".

יעקב שמאי, אהרן ריי נצח הליכוד, מפלגה שמרנית והתקיים המלכיים שייכים לה. מדוע איך חולק אל "הקוים של" נוסח לרבר על ליכס לעזור לפועלים כאשר אלה ותונים במסכסוך-עבודה או מבית-החור? שמאי ילגח את חשבונו שאני לא חולק אני היותו זה שהחזיק על שר התחבורה, חיים קורמן, שלא לעזור את משפחת ישראל. אני חיותי זה שמישה למנות פירותה לאחא, שעקב כל חזון שמואל לעזור את המפעל. אני יושב רוצה נאמנים עם שר החוזה, מנהל להביא חצעות למחזן של סקנר עבודה".

אחרי במפלגה שלק זה העומדים שאיש מן השרים לא ילגח אותו כמקנהו. שאין לו שום חששות במסגרות אחרים שהמועלים מן הוועים אלה זה. ולא מתייחסים כדבריות לעצמות ולחזות של

במשך לילות רבים, מתוך חרדה שהנה יבואו המעקלים בשנית. אבל השקפת-עולם היא השקפת-עולם. גם כפישר הנורא הוא אין כדי לשכנע את שמאי שאולי יש גם כמה "רעים" במחנה שלו, כמו גם כמה צדיקים במחנה השני. "לא, אינאשר להגיד שהם נגדו ונתו אותי היתה איוו בעיה, שבסופו של דבר נפתרה, והכל הסתדר. אין לי טענות לירם אירור. כן, אני עדיין חושב שהוא היה שר אצור מציין. הוא ניסה להלחם באינפלציה ולא כל"כך הצליח או מה צריך גם לזכור שבתקופה שלו היו בעיות עם מחירי הרלק, האמריקנים לא כל"כך רצו לעזור. מה שסירה לא קרה דווקא באשמתו של אירור. עובדה, שבשרצו להלחם באינפלציה הצליח. סימן שזה לא היה כל"כך נורא".

כבר אמרנו יעקב שמאי נולד בירושלים להורים יוצאי עיראק. כשהיה בן 14 עבר עם משפחתו לבעת-עיר. אביו, הוא אומר, רצה להגשים חלום ציוני של עבודת האדמה. אבל ארמה בבעת-עיר היתה קשה ותרשית וצריך היה לטקל אותה מאכנים, ומרגמה לא היתה, ויעקב בנלץ להפסיק את לימודיו. את ההשכלה התיכונית הוא השלים באמצעות המכונים הבריטיים

כדי בהסתדרות "כמה שאני לא רוצה להסתובב על השמאי הזה, פה אני מוכרח לומר את הרברים. מה שקרה בפרישה של יחאלה הראל הוא רמזניה מן הסוג הכי חל. לוקחים נגד עובדים משלמים שכר ומש שנים אינם בכ"ר ומעלים מתאם את כל חקטק. הרי הוא טוען שהוא רוצה לשנות דברים, או מה יש לו להיכשל למקרה שמת כבר לפני שנים".

אחרי חשאי שמאי את חבאי העסקתו של ענ"כ "כור" כמורה הרחוק, שלו, הוא טוען, משלמים שכר-דירה של 3,500 דולר לעזרש עבר ריח. שר אחרי-הכל המתבר שמשלמים לו 2,500 דולר עבר ריח. ריח מטרדית, אבל בכל זאת, המתבר שזה ושה הרי חריגות בתנאים שקיבל אותו מבלי.

ועכשיו, כמובן, תלויח ועומדת האשמתו כנגד גביש, שאולי תחברו יום אחד בבית המשפט, בקצת הגשת תביעת דריבה כנגד שמאי, וזה, כמובן, עוד לא הכל. כל עוד נשמה באפו וכוח במתניה, ימשיך ילגח שמאי לזרם במלחמתו כנגד חברת העובדים ובסוף יודעים היום, שכל מן שירותיו לו טענות כנגד המספרים בקצת בשל תחשבה של קיפודאריש ירד אל שמי ינסה למכור לו חומר כנגד החברת וזה גם חריש ששמאי יעשה בריקן או שתי. ג. ומיד ירד על חזון לעתונתו, ישר על שחיתות ומחללים. גביש ילגח את כל החומר, כי, רק שאם ילגח את קלמלי, יושב ויר ילגח את מוכר החומר, ולפיכך הוא מוכר. ושמאי עצמו כמון שיכבד ויום ומאכנס יושב ויר ילגח את מוכר של הליכוד איש על כמה ילגח ויהא-היה. ובכך ילגח

שרתון חזקה

העורבת וירגיה מעורה

אחריה - משרד חבראות קובע כי העישון מוזק לבריאות

יד ימינו

יחיאל קרישאי, חבל הטבור של מנחם בגין לעולם החיצון. ארבע שנים אחרי פרישתו הדרמטית של ה"בוס" מלשכת ראש הממשלה, עדיין טוען בעקשנות שלא פענח את סוד ההתבודדות הגורית בבית מול יער ירושלים. מי בא ויוצא מאחורי התריסים המוגפים? מה הוא חושב על עזר ויצמן ועל אריק שרון? מי יהיה היורש? אחרי כמעט חצי-יובל עם בגין, לא סתם עוזר אישי וראש-לשכה אלא ידיד ורע. תופעה בפוליטיקה הישראלית. לא מחפש לעצמו קריירה פוליטית או עסקית. האמביציה היחידה שלו זה מנחם בגין.

מאת סימה קרמון
צילום: שמואל רחמני

"מצב-הרוח של בגין משתנה בהתאם לחדשות של כל יום. עכשיו הוא מרגיש בטוב כי שמע על אידה נורל. אבל כשהוא שומע על מריבות, התכתשויות, ופעילויות חבלניות, או כרור שמצב-הרוח פחות טוב".

אחריות על כל דבר שקרה גם בעיניים פוליטיים. "זה פשוט ענין של אושר", הוא מסביר. עבור יחיאל קרישאי הייתה הפרידה מלשכת ראש הממשלה רק פרק נוסף, בוראי של האחרון, באוסוס רחב יריעה במיוחד של מנחם בגין. למסכרו לא היה ספק שקרישאי ימשיך לשמש עוזר ורע לבגין, כפי שהיה בשנים שקדמו לראשות הממשלה. אותה ורעות שאינם תלויים ברבר, בנוראי לא בגלימה שעטה ואיש. כי עשה במסך 24 השנים האחרונות. "זה חבד ואיש מור, הכלי. אומרת עליו יונה קלימוביץ, מוכירתו האישיה לשעבר של בגין, שעברה עם קרישאי עשר שנים. "בגין לא היה זו בלי יחיאל. הוא היחיד שבגין מספר לו הכל". ובארבע השנים האחרונות קרישאי הוא אולי האדם היחיד שאיננו כן המשפחה, אשר יודע מה מתרחש בכל שעה משעות היום בין כולי האנב של הבית ברחוב צמח, בשכונת יהודית הגדולה ביער ירושלים.

"יוראי", אומר קרישאי, "מצב-הרוח שלו משתנה בהתאם לחדשות של כל יום. עכשיו בגין מרגיש בטוב כי שמע על אידה נורל. אבל כשהוא שומע על מריבות, התכתשויות, פעילויות חבלניות, או כרור שמצב-הרוח פחות טוב".

לפי ארבע שנים, כשעוב מנחם בגין את לשכת ראש הממשלה, הוא אמר רק שלוש מילים: "איני יכול עור". לאחר שמלים אלה הפכו למבצר של מלח סביבו, אמר לי השבוע יחיאל קרישאי, יד ימינו ועדיין מנהל לשכתו, שער היום הוא לא יודע למה התכוון בגין. כן, ברור לו שכל אלה אשר מכירים את מערכת היחסים וההזקקה והבלתי-אמצעית בינו לבין בגין, מתקשים להאמין שהוא לא יודע את הסוד הגנה.

"שלא יאמינו", אומר קרישאי, "בגין לא אמר לי אף מלה אחת יותר. זו עובדה". ואחרי שניות מספרות ניצת המבט בעיניו וזהו מסתין: "גם הוסיף, כשעובתי אורח בשעה 11, הוא לא הוסיף דבר על שלוש המלים האלה".

מאחר יותר, ברצינות, הוא טוען שאינו יודע אם ההסתגרות והמשכנת האור של בגין אכן נובעת ממלחמת לבנון או מתוצאותיה. הוא לא בטוח בזה. דבר אחד ברור, הוא מסביר, בגין נחלש מבחינה גופנית. אבל קרישאי לא יודע אם התחלשה הפיזית היא זו ששברה אותו, או שמשום גמור לו כוח הרצון להמשיך. אחרי שתיקה ורהור קצר יוסיף: "אולי זוהי תרכובת של השניים". כשמתעקשים ושואלים אותו אם הייתה זו המלחמה שהחלישה אותו, הוא תורר ומתעקש בשתיקה. אין הוא יודע, הוא רק בטוח שבגין ראה כל חייל שנפל באילו היה בנו. שבאופן אישי הוא חש

יחיאל קרישאי וחברתו
סימה קרמון. יחיאל קרישאי
עוזר ראש הממשלה לשעבר
למנחם בגין.

מלחמת העולם השנייה

המשך מדעמוד הקודם

חשבונו. הכל נשאר אצלו בלב. זה ענין של אמון. של נאמנות מוחלטת. וקרישאי, בתיבתו של פוליטיקאי ובערנית של משורר, הודף כל שאלה שבתשובה לה יש אפילו שמץ של חשיפת האיש שבתוכו. וזהו שאלה ולשם הגנה על פרטיותו מגיין העור הנאמן כל חוש וכשרון אנושיים כדי להסית את רעיון של הסקרן החורף. הוא יספיק אותו כורס של בריאות, למעשים מסוגלותו של בן ביתו, צחק סתמי, יצטט פתום בתים שלמים משירתו של אורי צבי גרינברג, יקרא פרקים ממסגרתו של 'ובטינסקי', יראה אלבומי תמונות, יספר על אירגוני המחתרת, יכיר בשאלות ויסיים בנאום תוכחה על גורונו של החר הזה. כמעט אף פעם לא יסער בפליטת שפה שלא תוכחה לה. ואם חלילה יפלוט דבר לא מבוקר, הוא ימיה לחתן, יכיר, יבקש לא לפגוע, 'הוא חבר שלי', הוא חור ואומר, 'אני אוהב אותו'.

וקרישאי אומר את המלים בטון כזה שאי אפשר שלא להאמין לו.

סיחת אירו לנכנית. הוא גם ומתייחס בלי דרך, נוגע, מחזק, מצויץ בחומר כחוב. 'תקור היתח, תקראי, כדי שבפעם הבאה תרעי על מה את מרדית'. וכשנפרדים ממנו, אחרי שלוש פגישות של חרבה שעות - עם שטריכת על ספרו של 'ובטינסקי' 'ברוך למיגנה', ועדותו של 'ובטינסקי' במי איו ועדת חקירה מלכותית בריטית, הסכמי השלום עם מצרים, וספרו של שמואל כן 'שרה קיב', וחברתו של מרדכי הכהן שפירא 'האמנות פליטים לנצח' - יוצאים בחרבה משונה של סליחות רצון מוחלט בספק אם אכן היא מוצדקת. לא, אני לא מגלה לו את הספק הזה. אחרי שוב יפירץ בנעם המולב של ילד טוב שנתפס, אבל כמות שגם הפעם הוון שוב ילד אחר מעונש, יצטט לי בלתי, ויאמר עוד 'מידעלי' שחמי שאין אחרי פרודים.

אין בכל תארין איש אחד שיכול לומר מלה רעה על קרישאי. מי שמכיר אותו, יכול לומר עליו תרבה יותר מאשר מלה טובה, כוב עליו פעם אחת בכך ולי. 'חבל על כל המליש', כוב עליו פעם אחת בכך 'האנושיות שלו, זה מה שמאפיין אותו. הוא לב אחד נאמן ממנו מכל הבחינות'.

כל ראש ממלחה לשעבר נכאי להמשיך להחזיק לשבח וראש לשבח על חשבון המדינה, וכך יש בבנין משרד ראש הממשלה כירושלים גם לשבח צנועה לבנין, המאיישת כמעט בלשית בתיאל קרישאי. גם השבח, כמו של ילד, נטוש שמוטו השל עם בני כח, אנו של עין ילד, נטוש שמוטו השל מעל מצרים ונערר מאן מלחמה יום הכפרים. וזה סלעו יומי, וקרישאי מלא חשבות ולכללות. כן, הוא רואה להקדיש לשמעת פרס את כל הזמנר בנשאל הנעדרים, לפני מגישותיו עם שר החוץ המצרי, 'אני

טיפוס שלא מורגש מרביים, הוא אדם אינדיבידואלי, אלא רק מאותם רברים שהם כרגש. שאי אפשר לממש אותם. למדור אותם. בטי כח מרגשת אחי. 14 שנה היא מסגרת בנושא הנעדרים. הוא נפגשה עם כל מי שאפשר. כל קצירטטה. כל מגור לשבח של שר בטחון מכיר אותה. אלה הדברים המשאירים עלי את עיון רשם. אלא אם כן, מאיר חיוך את פניו, 'יש בהם אישיות קורית'.

"יום יבוא ואנשים שלא היו מעורבים במלחמת לבנון, יקומו ויגישו למסכנות שאינן זהות למה שמקובל לקרוא היום בעתונות".

רובגמה כשבנין התארת בארמונו של מלך גורגוזיה, סטור לטכס קבלת פרס נובל לשלום, הניע לארסון בוק אחד מכיו הנכאי תאל אפרים פורן. 'דאיתו את פריקה הלך ותקשר במסדרון, כשבירוק המלך הגיח ממסדרון צדדי. במחווה של כבוד, ובתנועה גורלה ביר, נטן המלך לפריקה לעבור לפניו. זה סיפורו', אומר קרישאי תוך רעמי צחק.

על הקיר תולה תמונה צבעונית גדולה. בנין משחק שחמט בקמפידיווי עם זביגניב בולניסקי, ירעץ הנשיא קרטר לנשטון לאומי. תיאל קרישאי יושב מן הצד וצופה. בתמונה אחת נאלבמו הפרט אשר לראותו כשהוא יושב יוק. 'אני יודע שיש כאלה שמנסים ללול בהישג הזה של קמפידיווי או להציע מושיביותו. אבל זה היה הישג. קצוזה של אנשים יושב בחדר וחוץ מן קצר גובש הסכם שלום. מבנית שלום למורד התיכון. אפשרות להכניס את ירדן והפלשתינאים לשלום על האוטונומיה, עם רצון טוב שהיה אוטונומיה'.

מה עוד תרצון הטוב כששפיות האוטונומיה גועז? קרישאי, טיפוס אופטימי, מודה שזה היה רק לטובה, 'כי בנתנים ביסטנא את עצמנו ביהודה ושומרון. היום יושבים שם 70-80 אלף איש, וזה טוב, משום שאנחנו מעוניינים להבטיח את חיינו'. אני מוכירה לו מה שחבר לאחרונה שחזמו לקמפידיווי, עז ריצמן, או שר הבטחון, שריון ברור לו שבנין הנשעיר על קמפידיווי, וכמוהו כל ראשי תורת. שבנין עשה כבודו הרגיל השתייה מולישי כשמינה את יוסף ברנז לעמוד בראש ועדת האוטונומיה ולא את משה רייז, משום שלא התכוון לטלא את חלק של ישראל בהסכם. משום להרצו את השיטה.

קרישאי נראה כמעט כותם למשמע הדברים. אין

"אם יוצמן לא היה ויקוקין דינור אלא להבה אותנטיה, הוא באמת היה יכול להיות הודר של בנין. אבל עייו לא בנוי לחיים פרלמנטריים".

(צילום: חנני חרמן)

זו הפעם הראשונה שהוא שומע אותם מפי ריצמן. 'עיינו פשוט מאד משיק', הוא אומר וכדרכו ממהר לרבר, 'או שהוא לא מבין את תכנית האוטונומיה או שניהם תכונות לדברים שונים'. זה ריצמן שנחשב פעם ליורש של בנין קרישאי. 'אני בעצם אוהב אותו. אם הוא לא היה יודעין קרישאי ריברו אלא להבה אותנטיה, הוא באמת היה יכול להיות הודר של בנין. אבל עייו לא בנוי לחיים פרלמנטריים. הוא לא אשם. זה פשוט בטבע שלו. הוא לא מסוגל לשבח בשיבות אפילו שעה אחת. פעם, בישיבת מרכז של 'חרות', מישור ריבר על דברים שנוגעים בעור הוא גם לבוא. שאלו אותו לא היה חלק, והוא צחק מה, אמר כבר לבוא להשתתף. 'עייור אולי חשב שבתכנית האוטונומיה יש מקום למינה ערבית נוספת', חור קרישאי לנשוא. 'אבל בנין ציין במפורש שאין מדינה נוספת מעבר לגבול המדינה הערבית הקיימת. והריאה היא, שכל החרונות בנין הדיש שתקום בשטחים מועצה ארמיניסטטית. כדי שיהיה ברור שלא מדינה מועצה מוחקת, או בפרלמנט ולא בממשלה רק מועצה ארמיניסטטית. בשרוס גאלי ושר החוץ המצרי אפילו תרגו שבנין חור על זה כל המלך והבזנה היתה שהמועצה חור תגאל את הדמים ביהודה ושומרון וחבל עזה במשך חמש שנים. ובתום השנים האלו תועלה מחדש בעיית השלום, שם, רק או תילטיז איזה חוק תול עליוס בהמשך - הדינר או הישואלי'.

קרישאי אומר שמשע ריין ואו שר החוץ אכן היה מוכן לעמוד בראש ועדת המשאומן על האוטונומיה, אבל רק בתנאי שתיתן לו די חופשיות. 'והוא בעצם התכוון לכך שנוגה אוטונומיה באופן הרצוי, ללא בחירות. אבל בכל חינוך הוא מינה את ברנז. ברנז, מרש' משה ארגס לא במקרה טרץ שבנין הציע לייז להיות שר חוץ בממשלה, משי שפראס ותכונן לחשיט שלום המורד ויתוריו מרוקדירלה, ותקושה למצוא אדם מתאים לכך ממנה הליכוד'.

קרישאי: 'בענין של משה ארגס יש לי רעה משלי. אבל מה שאני מוכן להגיד הוא, שלא זו בלבד שזה לא מדיניות, אלא שאין יסור לבשרה שזה מלה בנין החשיט את ריין כאיש בעל כשרות, ואת שפראס המיניו הסביר בכך שאישיותו של ריין מקובלת ומבוצרת בעולם הרבה. בנין חור ואמר את הדברים האלה למשלוח. שבאו אליו ולמשחות המכולות שהסניע ימים רבים ליר ירדן ברומ ורובגמו, ונתן השלום אנשים לתלונותיו'.

מרע, אם כן, חור ארגס ומעלה את הטעה והצגה שריין יתר על כל מי שבתחתיו עם חומאי שהכשירו את הדרך לביקור ההיסטורי של מלשיא קרישאי חושב שגם מרש' ארגס מופת. הוא מרש'

ק מפני שבנראה לא קרא את רשימותיו של ריז אליקס הדינשטיין והיום מוכר הממשלה, ואו מאנשי מעור חוץ אשר מרז בכמה הרענויות את הנידסה האת. 'דעתו של אלי הדינשטיין הוא אומר, 'שלא מדה למען, חייבת להיות יותר נאמנה מסבירות של פריס'.

לשם ללכ את הדברים, קרישאי. אריה נאור, מי היה נשענו מוכר הממשלה, אומר שהיחסים בין בנין לקרישאי הם תרבה מעבר ליחסים בין 'בוס' העור שלו. 'אלה הם שני בריארים עם יחסי ירידות נשקים בנין ממלא את עולמו של תיאל. וזה לא מלא, מופי נאור מיר, 'בנין הוא אישיות שיכולה למלא עולם'.

כל מקר, ששה ימים כשבור, ברבע לשבח בירוק צעת מבנית ליד ביתו של קרישאי בשדרות בנין מלאכיב קרישאי, בחלצה צדדת שרוליים וחוק נה, נכס למבנית ומכר שלום את אריה גילסלי, נטו של בנין. את 'המחירות' האלו, מבוכית נהגה שר - אי זה מהכוכות השמורות לראש ממשלה לשני - אימן ראש השלם לעצמו רק לאחריה. קום כל היה עולה לירושלים באוטובוסים או מרשמים ממונים. לפעמים מצטרפת לנסיעה גם וק, כמו של בנין.

שבמנה ערץ כנס קרישאי לחרור הקטן שמפורד ראש הממשלה. מרנע זה ועד שיהיו

בנין וקרישאי לפני ביקור שר הדתות בלשכת ראש"מ: לא מאלה שדירוף להפנין מנכחות. (צילום: רחמים ישראלי)

לתלאכיב תשאר דלת חדרו פתוחה. אנשים יכנסו והוא יקום ויחבק אותם, יטפח בחזקה על הכתף. יספר בריחה. הסלפונים שיגיעו יהיו בדרך-כלל מאנשים שזקוקים לעזרה. 'בלתי אפשרי לעבור עם תיאל', אמרת יונה קלימוביץ. 'מי שמכיר אותו יודע שאני לא מתכוונת לרעה. כי זה אדם שעושה הכל, אף ואחר דברים. אבל קדם כל הוא צריך לפתור את כל הבעיות האנושיות. לפני כל דבר אחר. הוא תמיד משתתף בשמחות וגם באבל. היינו פותחים עתון ואמרם לה תיאל, יש לך עוד הלוחי היום, והוא היה מסיף אותה למרד היום שלו'.

י שהורצן ללשכת ראש"ממשלה תחת ניצוחו של קרישאי, תזכר באוירה שהיתה שם לפני כן, יכול היה להודות שהוא מרגיש שם כמו בבית. לקרישאי היו זמן ומלה למי שבא או טלפן. אפילו כשבחרו של בנין ישבה אותה שעה אישיות רמת-מעלה. מכור, אם נטכוחו של קרישאי לא נדרשה באותה פנישה. אלא שהוא לא נהג לרדוף את עצמו למקום שלא נקרא אליו. הוא לא מאלה שהיכים להפנין מנכחות, אחרי יגרע כבודו בעיני עצמו. בלא הכי לא היה כמעט דבר שבנין הסתיר מפניו.

וכן, כשפשו לעזרתו סתם אחרים - והשמועה על קרישאי, האומברסמן בהתנרות, עם הדלת והלב הפתוחים עשתה לה כנפיים - לא היה קצירות ומכללות. מעולם לא פטר את הנונים בהתנחות שווא מנומסות. לאחר מיון בדיקה היה מרים טלפון למי שצריך, והמי שצריך לא היה וקס לתזכורת נוספת כדי להסיר ענין, אם אכן נגרם עול לפונה. העטנאי שלמה נקרימן, שהיה ירעץ והקשורת של בנין לצידו של דן פתיר, וזכר את קרישאי כמי שתמיד נמסה ליישר הדורים, ואפילו עזר לנזקקים כשהוא מנתב אותם ישירות אל בנין, גם אם לא תמיד הצדיקה 'הצה' את התרבותו האישית של ראש הממשלה. 'הוא חשב שזה לטובת הענין שבנין יראה את האנשים האלה ויעזר להם'.

היום, מרדך הנכס, התמעטו הפוגים. וכך יש לו יותר זמן לקרוא את עתוני הבוקר והצדדים, לפני שהוא אורז אותם בחבילה ונטע לביתו של בנין. זה קרה לרוב בתשע חצי בבוקר. הוא מביא לבנין את עתוני הבוקר שאינם מתקבלים בביתו, את עתוני הצדדים וכמה עתונים יומיים ושבוטונים מחר'.

מבור לוידראו. כל סוגי הסרטים

לאחרונה קיבל בנין מבחן מנשיא צרפת מרנסואה מיטראן, ומאלי ויזל, ובו הזמנה לבוס עולמי של מקבלי פרס נובל. בנין חשיב שמסיבות בריאה לא יבוא, לצעור, למרס.

ראשי תנועת החרות פוקדים אותו לעתים מזמנות. אלה מהמשפחה הלוהמת מדי שבת במקרים בביתו חור חיים קורא ורעיותו דבורה, שאומה למענו עונגה. במקרים קבועים נוספים, מלבד קרוב משפחה, הם משפחת טילבר, מקנרת ותואי הורוביץ. יועץ ראש הממשלה לענייני המוצגות, שגם ממלא את מקומו של קרישי כשהוא מנאמב בח'ר. אחרים שסור אל ביתו באחרונה הם סם לאיש (שגור ארז'ב לשעבר) ורעיותו בעת ביקום בארץ, בגו של הרב אריה ליון זיל (וב האסירים בתחנות המנדט) ואותו של חורג המלכר דב גורז זיל עם בעלה ובחיד.

בנין מקבל סיחות שלמן מוידודים בארץ ומחו'ל, מאמריקה ואירופה. מספר וסלפון של סטיו, ויודע רק לידודים קרובים או באלה שולחים לו המונט לארועים שונים, ומקוים שיבוא. חור מנתב כשתותיים אינו יכול להענות. דבס מקבשים לביר אם חחל בנתיבת הסנר שתפיה למרס - 'כדור השואה והתקומח'. ל, בנין טרם החל בבחיבתו.

קרישאי גם רואה לאספקת ספרים: 'עכשיו הבאתי לו מאמריקה את הביוגרפיה החורשה על לינקולן, ואת הספר שכתב ראש שרות הייגל של בריטניה שתאצר לא מרשה להכניס לאנגליה. בנין קורא את כל מה שמגיע'. מהצאת 'סטימצקי' שולחים לבנין חבילות תקופתיות עם מבזר הספרים החדשים. באותו ביקור של בוקר מביא קרישאי גם את משלוח הוראז הוימי. במשך שעה לערך הם עורכים עליו.

ועל מה מרביצים 'על התרשמויות'.

בנין מכתוב לו חשבות על מבחנים שקיבל. יותר מאוחר, כשיחזור למשרד, ירא קרישאי שהם יורסמו. אחר כך יותים עליהם את בנין ויקפיר שיצאו לדרך עוד באותו יום.

הסלפון במשרד לא מפסיק לצלצל. עם כולם הוא מרבר בסבלנות ובתניבות, עם הרבה הזמנר. 'כן, בנין קיבל את השוקולד ששלחת לו. לא קיבלת ממנו מכתב? בטח שאני יודע שקיבלת. מי לעתך הדביק את הכול'.

"שרון טעה פעמיים, פעם אחת בהשתייכות שלו למפא"י, ופעם בשנכנס לתנועת החרות. וההשתייכות ל'חרות' הרי דורשת אופי והתנהגות שמתומצמים במלה 'חר'..."

זו עטרה לא זה לתיאל קרישאי, היום בן 64, האיש שגרל בשכונה על חוף תלאכיב ולמר בבית הספר 'תחכמוני'. במלחמת העולם השנייה התגייס לצבא הבריטי, שם פגש לראשונה את מנחם בנין, עריין במרים של הצנחן הסולני. בסוף המלחמה נשלח למחנות הפיקודים בגרמניה בגראשוויץ פרש הסוחר על מאה פליטות יהודיות, הורים ושיפץ למען בנין במרכז העיר, והעביר לו קורס בעברית. מאוחר יותר התחתן עם אחת הנשים, אסתר. הוא קורא לה 'מסבי'. שנתים נשאר באירופה בשליחת האציל. לארץ חור על סיפון 'אלטלנה'.

אתרי מלחמה העצמאות טיפל בפצועים ובמשפחות השכולות של האציל, 'אלו שכי-גוריון הבריו עליהם שלא יקבלו גרש המדינה'. את הכסף תרמו אנשי המיפקדה חיים לנארא, אריה בן הכניע ומנחם בנין, מהמשכורות הראשונות שלהם כחברי הכנסת הראשונה. ב-1958 יצא לדרום אפריקה בשליחות בית"ר. כל מי שפעל שם לידו - מתכנני פריס, ודאטיס, עורכידיו, וקלאים - זו היום בצרף, כשחור, הצטרף לאחיו, יצחק זיל, בגיורל מועדון והיאסרון בולאכיב ובחפיה.

בינואר 1964 מת דב אלפרט, מוכר טיעת 'חרות' בכנסת. יוסקה גלערי זיל, ננטו של בנין, הציע את התפקיד לקרישאי. הוא רשם מרוטוקולים טיפל בדואר ולפעמים גם בתכנית. בנין, ראש הטיעה עריין באופוזיציה, אימץ אותו כעור אישי. כעבור שש שנים התנחן הנגלל. ערב מלחמת ששת הימים הוקמה ממשלת האחרות הראשונה. בנין (כמעט וקנתי באופוזיציה, אמר בארין דיון שר בלי תיק. אחר כך חור חרדה של ארז'שואל וירושלים. 'ימים גוילים שטיט את כל חיינו, לטוב לא לרע. והלואי שהייו על המשמר בי'נל כמו ב'67. אם היינו גוונים את הטבה הראשונה, הם היו חוטפים בצורה כזו שהיתה מנכחית לנו תקופה אויבה של שלום, לארבעים שנה לשחר'. כעבור ארבע שנים - והמורדן של בנין ראש-הממשלה קרישאי ראש השלשה.

זיא בסייחה 'לא זה לא עשה עלי רשם רב. והנהלת לספל (חמשך בעמוד 41)

האשה והגבר

סוזאן

מאת ליילה עומאר,
שירות "גאמא", מיוחד ל"מעריב"

מגישה נדירה עם האשה שאיתו כבר 27 שנים, הגברת הראשונה של מצרים, מהשבוט שעבר בקדנציה שניה. ממיניסטרית בצל הפיזימיות. סוזאן מובאך, בת 44, נישאה בגיל 17, "לא מתוך אהבה". קריירה עצמאית. בדרך כלל מחוץ לתקשורת. עניין של השקפה, "וחוץ מזה אני יוצאת נורא בצילומים".

היא נישאה לחשני מובאך בגיל 17, "לא מתוך אהבה", אמי וד סוזאן, והגברת מס' 1 במצרים ומספרת מעטות שיהיו "אחר", שהיא בחיל האוויר, חסין את יריד הקרוב, שהיא גם הסדרך שלו, אליה הביתה, חיבבו האחר את השני, כלומר אני את חשני, וזה הרבה יותר חשוב מלהתאהב. כך חזקתו לחתונת. זה פעל יפה מאד. אנו משמחה מאושרת מאד. כלנו חוזרים עייפים אחרי העבודה הביתה, אבל הבית מלא אהבה. אני בת מול, כי יש לי קשר נהדר עם בני ועם בעלי.

אך תניבי אם בנך יבשר לך ביום בודד אחר שהם חולטים להתחתן, מבלי להציג את נשותיהם, כמו שעשה היום הדור הצעיר, היא צוחקת וטובה "באמת אינני יודעת איך אני, אבל אני נוחתת להם חמיר עצה לגבי בחירת ידידותיהם. אני מקווה שהם ימצאו נערה, שיהיה להם רקע משפחתי ורמת השכלה רומים לשלנו. עד היום לא היו להם קשרים רומנטיים רציניים, אני מקווה שהם ישמרו לעצמם".

עד כה, לא ניתנה למצרים תרומות רבות להאזין לעצמותיה בעקבות מרכה להראות ככלי התיקשורת למצרים וזו לא היתה חסר. הם היו מבוישים שאשת נישאה נוחתת בהכנות, מפני שעיניים מקינות וחוסטניות עלולות לנצל לרעה כל הסכמה שלה לראיון כפי שעשו לנשיאן סאראת, אלמנתו של הנשיא המנוח. "לא, זו לא מקרה של תנאי, זה רצון וכן שלי". וזהו האמרה לעיתונאים המעטים שהורשו להיכנס מבצע לחזמת ארמון אל-ערובה, המעון הנשיאותי.

אלם ר"ד מפורד בלסאני, חנוכר במשך מרכז להעברה ולמידע בממשלת מצרים, פותח במסע שכנוע של הנשיא הרעיוני, כי לפחות יש לתת פראסם לפעילותה החברתית של הגברת מובאך. היא הלא בעלה חזק מוסמך במסגרת מנהלית מאוניברסיטת קהיר, ואת רוב זמנה מקדישה לילדים בנקיים. במצרים ישנם שבעה מיליון כאלו. אסיהם חולה להיפוך לראיונות, בחגגי שהיא יודעת פראסם מי המראיינים וחיך יחסימו הדברים.

מימין - סוזאן ובעלה, נשיא מצרים חשני מובאך, במתן מענק. משמאל, סוזאן מובאך, גברת ראשונה - קסם אישי וחובת חובבים.

סוזאן מובאך מעירה על עצמה שאיננה פמיניסטית במיגונו מעריב, אך שהיא מעריכה את הפמיניסטיות האמריקניות על עז רוחן, אולם בדרכה הנשית, כמו מצריות רבות מהמעמדות העליונים, קנתה לעצמה עמדה חזקה בתחום הזה של הגנת זכויות הנשים. היא ממגינה היטב את האתיקה מנגדים הווקדים להם יותר מאשה אחת. וכך היא אומרת: "דת האיסלם אמנם מתירה לגברים להנשא לארבע נשים, אך זה קשה להשגה. קשה אפילו להשיג אשה שניה. הגברים המשכילים לעולם לא יבנו כך. לפני שמונה שנים אימצה האסיהם חלואמות חזק לפי יוכל גבר לשאת אשה שניה, רק בהסכמת אשתו הראשונה. לצערי, יש עדיין נשים המסכימות לכך".

סוזן מובאך, בת 44, אם לשני בנים, נראית צעירה מבטי גילה. "אני יוצאת נורא בצילומים", היא אומרת. מה שנכון. במציאות, היא אשה יפה ורוח יותר מאשר בתמונות. גם אחרי בחירתו של בעלה לתקופת כוונה שניה היא עדיין מתקשה לקבל את תואר "הגברת הראשונה", סולדת מתוך תוצר של התפקיד ומעריפה לשמור על המסורת של גיטל חיים צנועים, שקטים וששומים המקבלים במשפחה ב-27 שנות נישואים.

היא מסר חזרה בעיקר טובה חששותיה מפני המוסלמים הקנאים, שעוצמתם חולבת וגוברת במצרים, אשר תובעים מהאשה להתרכז בענייני ביתה ובמעשי דוקא. אין את אומרת שהיא מרימה יריים. "אתה יכול לשנות הרבה כמה רצון ובקערה קשה", מסבירה סוזאן. "הנשים הנצרות לא כבשו את זכויותיהן בקלות. עד לפני כמעט ששים שנה לא יכולו אפילו לחלום שום אדם נלך בלי רעלות. נשים החזיקו מאחורי הכתלים ולא הורשו ללכת לבית הספר. עד שבשנת 1980 קמה אשה בשם חורא ססובי, הסירה את הרעלה מעל מניה וקראה לכל הנשים ללכת אחריה. הנשים כנראה חיכו לניצוץ הזה. כמעט כולן הסירו את רעלותיהן מיד. היום, הנשים הן כמעט מחצית החסודנטיים ב-14 האוניברסיטות שלנו. הן מעסיקות בכל תחום, אפילו לאחד נישואיהן. שני ערצי העליונה שלנו מנהלים בידי שתי נשים. שרת העבודה היא אשה, עורכת רון במקצועה, כמו בעלה ובנם. יש לנו נשים שגרירות ב-29 צידות באסיה הלאומית.

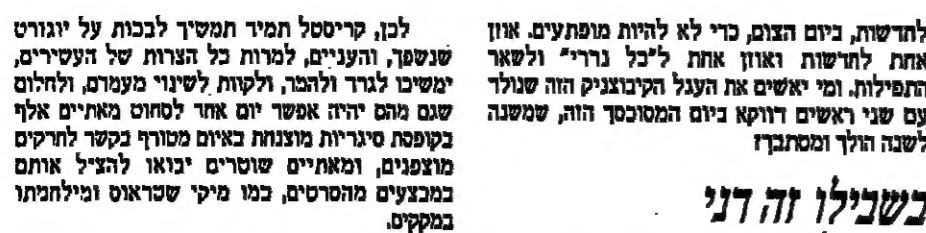
"בתקופתו של סאראת הפכה אשתו, גייהאן, למגינה של זכויות הנשים המצריות, עד כדי כך שמוסלמים קיצוניים היו משרדים, תחילה מוראיונות הרבים שהעניקה לכלי התיקשורת המצריים החזותיים. מכלליתם של הקיצונים שקעה כאשר גייהאן נשקה לגימי סאראת, כעת ביקור של חוג סאראת בארל"י. סוזאן מודעת לעבודה שאינה עם גייהאן, שהופרסם ללא רשותה ב"פליריגורל", והא שהיא עליה את הקץ בעיני האזנים המוסלמים. הם לא היססו לתקוף אותה, עוד כמרים גרצת בעלה, על שניחלה מאבק לתיקונים רבים בחוק, שחבלים להעניק לאשה שוויון זכויות עם הגבר. הראיון נתן להם תחמושת נוספת. זה לא גורע מהעריכה שסוזאן רוחשת לגייהאן במישור המאבק לשוויון זכויות האשה. גם הידידות האיטית בין השתיים לא נמנעה. סוזאן היא אשה בעלת קסם אישי רב, לכבית, חובבת, מרכה לחיד מתחת לעיני שקר נוצצות ושיצר חום שופע. לבושה מאופק, ריבירה משוט, אך אינטליגנטי ולא מתנשא. מדברת אנגלית קולחת בגלל מוצאה הולשי. בדרכה הנשית, היא ממגינה עצמה. היא מאמינה למשל, בכל לבת, נשים צריכות להתאחד כדי לשים קץ למלחמות. "אנו הגברים, שיצר את המלחמות, ניתן לריסון רק על ידי נשים", היא אומרת.

(תמשיך בעמוד 42)

"חיבבנו האחד את השני, כלומר אני את חשני, וזה הרבה יותר חשוב מלהתאהב. כך החלטנו להתחתן. זה פעל יפה מאוד. אני בת מול, כי יש לי קשר נהדר עם בני ועם בעלי".

יְדוּנַתָּן גִּפְן

קוים שטוחים

וכן, גם אנו אומה ככל האומות, ואחרי אלפים שנות, גם לנו קווים פתוחים, כמו בעולם הגדול והנאור. בעולם הגדול והנאור אין לך נושא טור שאין לו "פ" פתוח", בו יכולים המאוינים לשתתף על כל נושא שבעולם הגדול והנאור.

[illegible]

"כן, ארוננו, ארץ אשכנז לעדו לרנ"ו
 י"ו, גירסתו ארץ אשכנז, מעטע ל, או
 שטערט מען ל' שטח קטן"
 "בען, ל' קל גען געט, אבנ געראט
 גענאמט, פאר שטח, אונדזער כעסוי, פאר דעם של
 גענאמט"
 "אויסער, דעם רגע, יש ל' שאלה של
 גענאמט לעמדת"
 "כן"
 "זאג ל' האקונג, ארוננו, ומיד געטקט, כי
 רעט יש ל' שאלה גענאמט, עס שאלה גענאמט, על
 ש, שטח גענאמט."

17 અવલોકન

[illegible][illegible]

יום סירטור

משה לשנה, יום כיפור והפך להיות יותר ויותר
 ויחזקו מלחמה הרעה מכולה, ומפסיק להיות יום
 עם החבור נפש דת'. במקום לבקש מחילה
 במקום מחילה מדרו רל, וכל יחודי מאמין
 לנצח על דרכי יצחק תעלה סואץ ליום תענית
 ה' לחד פלוס בתיקין "גורדיש", להתבסס בחול
 ויחזקו ויחזקו את הלב לומר קו ב' רל.

שנה לשנה, כשמועץ היום חנורא, כבר לא
התקיים חנוכה לכושרות, אלא לכל חיותו, איהו
הוא יודע, ואיפה שאתה לא פתח את עיניי כיפור,
הוא שמועץ מלים חנוכה: חנוכה: חנוכה: חנוכה:
הוא שמועץ: חנוכה: חנוכה: חנוכה: חנוכה:
הוא שמועץ: חנוכה: חנוכה: חנוכה: חנוכה:
הוא שמועץ: חנוכה: חנוכה: חנוכה: חנוכה:
הוא שמועץ: חנוכה: חנוכה: חנוכה: חנוכה:
הוא שמועץ: חנוכה: חנוכה: חנוכה: חנוכה:

משה לשנה מסתבר שלא כל־כך המסדרו, ובכל
הכלב ויתרו, משום שהזמן הקצר הוא שקר
הוא שם, משה, לשנה אנתון מנצחים יותר ויותר
המחבר האומללה היא. ופחות מופתעים. כי כמה
הוא אשר להיות מופתע ממשו שקרה לך לפני
העצירה שנה.

[illegible]

**רובינשטיין
אקסקלוסיב**

— מקום IN למגוריו.

החל מ-175,000

*** דירות 4 חדרים ברחוב אושה:
החל מ-175,000 ש"ח**

★ דירות 4-5 חדרים ברחוב
יהודה-תנשיא:
החל מ-275,000 ש"ח

מגורים. IN סוכות. AN אווירה. IN חברה. IN מנע
 גז כל לחיות. IN
 רבינושטין בונה דירות שכולן IN ברובע המגורים
 החדודי רובינושטין אקסקלוסיב IN אוויראביס.
 החל שב' של מכירת דירות 5-4 חדרים
 ודירותה הממוחננת בעויתול פה חסטרטוס
 ואיכותה המקובלים בחז'ל. ויתן חסטרטוס
 משי הדירה עט' של דירה, כפון
 למבילת הדירות וכל תוספת מחיר.
 ויתורו וסופם של "רובינושטין אקסקלוסיב":
 * מרמסת חסטרטוס ויתון IN ריפוש של תדריס
 חסטרטוס בתודת המגורים * אינטרוקוס IN
 חסטרטוס השמל תלדורו * אנטנה לוויית *
 זלח ניבוס ממלח * מערכת אורווי דרית
 כולל תעלה ספרותית וחיבור למוקד * לונג
 מכול * ציור מיל קירות הלוויית *
 תיחית תודקעית * מחסנים ורתיים * מם
 חסטרטוס * קרע פורט.

ערכות בנקאית צמודה והערת אזהרה בטאבו המחירים כוללים את כל חוצאות הפיתוח ולא כוללים משרת

מרטנים מלאים במשרדי חברת רובינשטיין:

ת"א, רח' מקוה ישראל 8, טל' 03-622621
ימי א', ב', ד', ה': 08.00 עד 19.00 רצוף
ימי ג', ו': 08.00 עד 13.00

רובינשטיין
חברת הבנייה הפרטית הוותיקה והאמינה בישראל

জীবন

अनुसूची १३

کتابخانه

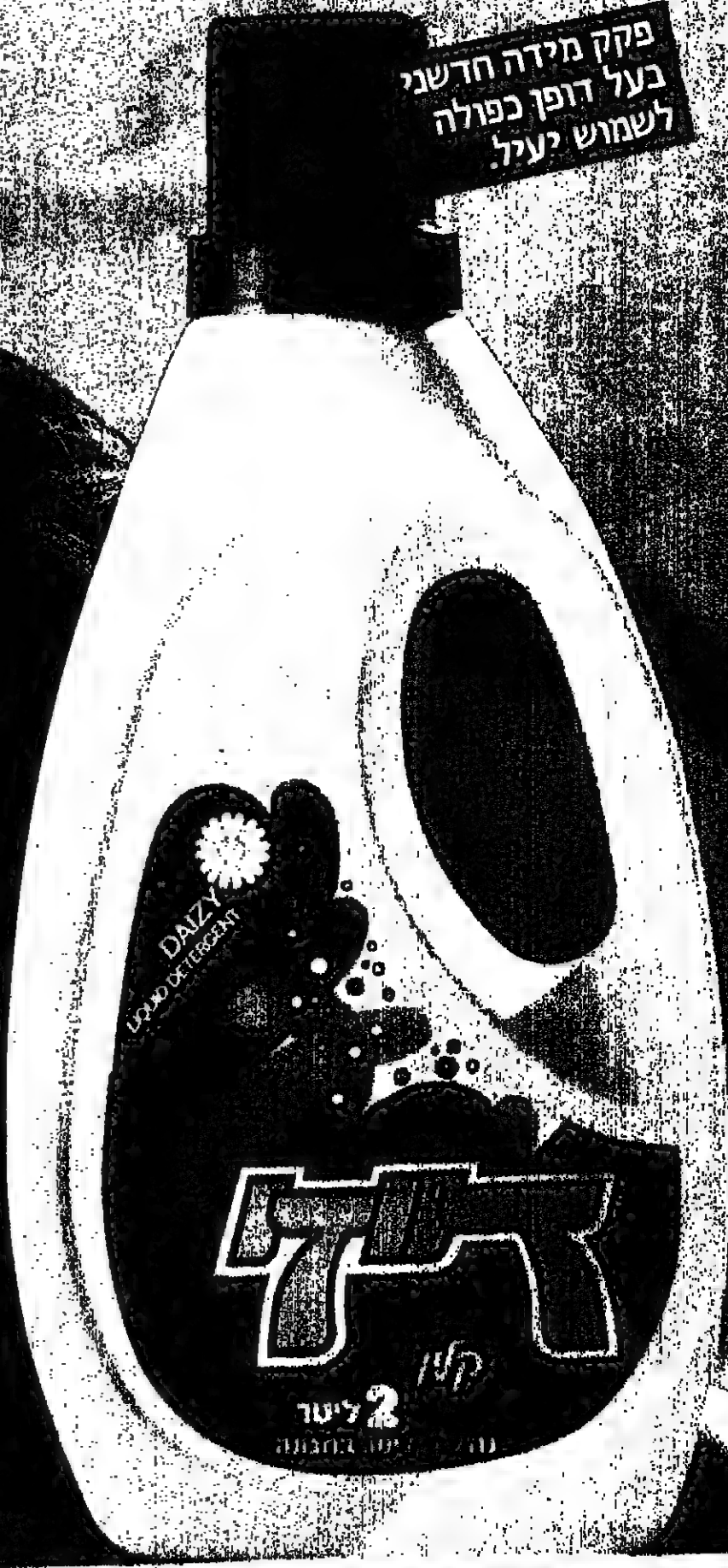
הוציא את המילה האחרונה לכביסה חכמה

איזה הבדל לכבס נוזל

אזל

נוזל לכביסה במכונה

פקק מידה חדשני
בעל דופן כפולה
לשמוש יעיל

הוציא את המילה

קמכבים היום בעולם

נסי את דייזי
פתחי את הבקבוק ומלאי את פקק
המידה עד קו הסימון
והי בדיוק הכמות הדרושה
לכביסה אחת.
מזוי את דייזי לתא האבקה או
ישירות לתוף המכונה.
דייזי תמהל במים מיד - ותחל
בפעולה. אין צורך בהשרייה.
תולי שעם דייזי תהליך הכביסה
הופך לנוח יותר, נקי וקל

דייזי מכילה מרכיבים חדשניים

דייזי מכילה בנוסף לחומרים
הרגילים גם מרכיבים חדשניים
המצטיינים בטיפול בכתמים
קשים, כביסה בטמפרטורות
נמוכות וניקוי מקדים לכביסה.
מזוי מעט נוזל על ה"מקומות
הקשים" (צווארון, חמותים וכד')
שפספי והכניסו למכונה עם שאר
הכביסה.
תולי שהבגדים יצאו נקיים יותר
רכים יותר ועם ריח נמלא.

דייזי. נוח, נקי ונעים. זה מושלם!

הבגדים אחרי הכביסה בדייזי
מרגישים נהדר. גם את. בביקור
הבא בחגות קחי את דייזי ותגלי
איזה הבדל לכבס בנוזל!

קאן

קדור באכ

האזנה מיוחדת

קשה לי להיפרד מחפצים, כמו אנשים

שמה פרמי

היא נולדה ב-1910, היא נפטרה ב-1990. היא הייתה אישה חזקה, נשואה, אם, חברה. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד.

היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד.

היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד.

היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד.

היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד.

היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד.

היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד. היא הייתה אישה שחיה חיי חסד וחסד.

هكذا في الأصل

שלה ידעה את הצטננה לה, ובחור אשה עלה ביה
לחלוקה לרשות מקצין המורדים לדכאם. חזרתי מבין
הנחיתים את בוגריה. מפני ראוי לנו הוציאנו מבין
המגורמים את מרחק מרחק שני וזרחה במחצית. את
הזרחה אלה מקובל בין מרחק, על מפת. מנדרה היה
המקומות במחצית. ביתם עז ונאם המושב, שקבל
המקור הלאומי את שדה מילדותו, היה נאלי למרות
הצננה להשיב לחיות ולשכל פסלם.

כאשר חזרתי להברית וקפחתי את עיני, היא
הייתה עלה להניח את פשמי, ובצדתי היא חרשה
הידי, וקפחתי, מרדו החורתי והנאי יודע כי
שחל חשבו יתר מחייתו, חרשה, וקפחתי, וקפחתי, אל
שחל עולה ביה לעשות ולקבל בשלמות. אל יחיי
החלטה, הנה כמה חורתיים עזר ויבילי את
המקום. במקום שביילי אתי, כמי שחלשתי, אל
המקום אשר מן הנור, יתר קבר אבי.

שרה אהרונסון נולדה בשנת חר"נ (1890) וזכוריה. היא פיסל אהרונסון היא איכר ששניין בעברות במימי מבוסש חצור, וכן בחצור לרית. אחת ירייה אשה כבודה וחכמה, בת למשפחה מכובדת ורטייה. היא הייתה תלונה הטון בניה. הילד שרה תלמה בעצירה רוקקת בחגותיה, השקטה, סולרית והסלזנית. היא גדלה על והד המיוער שבתן של המושבה, הצומח ישירות לים התיכון תכלה.

כידוע כמעט גרילה אחת השונה העצירה מבנה
שן תונה כדוריהם גרילה משלה ליתריות אגל
שן באופן מועד בהרבה משלה שרר היתה בילדונה
של שן שן, באמנות, יצירותיהם ודיווחיהם, שנות
בכרונולוגיה אחת מבטורים ידוע ויתיע לכל
מדה יצירה יתור-אגל תרול, אחוזר יתורניס
אגוני, הן התכונן למעשה את שרר אגל
אסמלדע עז אחת והאחים במיתרמה של מרות
נתייחסים ומבטאם עזאז ומעני מביתיהם אחת נגיש
אגילי אל אחת באמת אסמלדע, אגל היתה עז
ית גרילה וקציה אחת אגילי היתה לתכונן עזעז
ית התבט שרר חמיר לבשות נקיון למות,
שששות ובעל.

[illegible]

"לרוב" ברחוק העניק את רגשי הסימפטיה שלו
 לתקופת התנועה, שהיא משפחת בנוסח דרכי
 זו מאותה התקופה, אולם אכסלוס היה יותר מזה
 של מלחמה בין כל תנועותיו, וזו כיון כל יצירתו לו
 והאחרת הקטנה מידתו. אולם בעלת האופי
 ולעיתים אחרת רבה לעצמה, אשר גברה עוד
 יותר וראו פחות מיתנה את תפקיד למבחר
 אכסלוס היה וזה לא אחת התקופה העצירה
 ונפש גם על שדה זה, ככל מכלי מים, שהם
 את אהבה נאמנת את התנועה הצרפתית, שהם
 בראש הדורו וזה למי כעצמו.
 בין אהבה וספקו וזהו וזהו וזהו וזהו וזהו

"הוי, הוי",
 שמע קולה
 של שרה
 בדומה
 לקולה של
 מור הלילה.
 בקת של
 מרובה היא
 חבטה
 דאשו של
 אדם דגלי
 מושא נבט
 גדול, וכן.
 בידו של
 אדם שני
 אשר עמדו
 דאש שני
 גמלים.

המחבר ברוך
בן-עזר (ראב):
חינוך מתוק על
שמות חיוורות.

בבה ובגמיל, שוף שמש וכל עינים שורות ובושן
כואת התרחקוהו מן הארץ פניו, ותחתנה תשיקה לל
עצם כתוב שהיה שפחה, שזלכסו כמנה
המפיות של עולות.

לאת שר ושואץ קצ' לירושלים, נסעו ע
עמו לירושלים. כשנכנסו, עוד כעשר רדך אמר
כבר תריסר לאשונה רגש של מרחצות בלבוש של
מטעם חתונה אל תאמר - בלול, "כן לחתי" אצ
לה יריבאלס רגובי, מצחצוח, "מכרותי" לחתול
החוב, הסבכתי, ואת למרות שיה אדם שיש יחתי.
זה ששם יחתי ראשונה בשמחתה, ובה נ
כאלו נשאל על תרובת העקב מדי הבדל לוח עצי
מרחם כאלום, עצי יפה, אף צו מוכיל את שרש
החיות כאלום לבול.

[illegible]

באמצעות יריד השוקה, מר לוי שמוצאו היה
מסורטובולטו וגו, והפך על חיים אברהם בנני
תחת אדמונדו: הלה קבע מעד חיו כבוד מצרים.
ומן "צפר" התאסף: עשרה, למרות
סוסהפוליסט שלה ויהו: נשאר: בן אדרישאל,

הל גלגל סבב ישראל. מלכות רבות והאמצע
היה דבר נסתר אשר דרך אמתיהם היה
שומעם. וזה היתה דרך ישראל אשר רבם
והם, כשרא קצתה הערבה (כיוון שודים אחרים לא
ינקו להם כפי מהיה לנפשותיהם) את מלכותה
עין טובה, וזה מלכה נהרית כשרבבת הערבה
היה חרסה את מלשי הארמנים האומללים אשר
היו חתוכים כשרום גולעם מרבה, קוד יסופו
עקבותיהם וישמיעו על פני מרכבת, שרה וזועתה
וגם נשטם זה עתה רב ביותר לאיכלה לשכח.

אתה תפסה הכדתי את שרה לראשונה
תפנית במה רצה עם עיניים כבדות, אך חיוך
לפתאומה הניחורת. עברתי בתחת המסינות
את זה וזה אחריו של המנהל שלי. אנשולם
למען זה היה עצור בבארשבע באשמת ריגול,
הוא נחשף על המנהל המצוי כשואב רוב על גמל,
הוא מצוי.

עתה, כמנהגו, בבית של חנה וביסוּתוֹת,
 האב ובן נשאו לבן, ונפתה אלי בשאלה:
 "בן נתתי לך, ונתת לי ידך של אבשלום?"
 "כן עניתי לו."
 אבן בן יחזקאל היה זה כל כך שקט שחנה
 יצאה להילחם במלכים "עליו".
 "אבשלום הוא" אבן ארץ־ישראל,
 שחזק ובעל לשון חזק, ואכן סמך שילעה בידו
 שמו. שם של בידט "ידה" ממש שחנה
 לא אהבה לו רוב אחד. שילע נעשה שם אדם
 מן המעלה הראשונה, ונפתה אליו חזק לומר
 "בן נתתי לך, ונתת לי ידך של אבשלום".
 אבן בן יחזקאל היה זה כל כך שקט שחנה
 יצאה להילחם במלכים "עליו".

למה עזתי לה לאבשלום הרי מציצים על בני
אשר הורידה אותו כולם הדרב
אשר תלית עליהם הירצאם על חתנת הנסיכות. ורא
על ידי חתונה אהיה ובאותו
השם נחמד. למה זה? האהיה חתונה מסיבה
הנסיכה נחמת שכינת וכל זאת אהיה מניחה סידה
הנסיכה על שם לבך ששכחתי לא ראה לחכות חורף
הנסיכה על שם לבך ששכחתי לא ראה לחכות חורף
הנסיכה על שם לבך ששכחתי לא ראה לחכות חורף

הוא אנונימי, אבל כפי הנראה כתב אליה
שנים אפילו שלח אליה דו"ח ארוך ומעניין על
התנהלות האמריקאית. הוא שלח זאת אפילו ללא
הסכמתו של אבנר.
הוא, כנראה, נדפס בינואר 1916, והופיעה ככתבית
החשובה ביותר של העיתון. המבנה קצת אבשלוש.
הוא כתב את זה קצת בייחוד שורה, שהייתה
החלק האחרון של המכתב. למעשה, הוא היה

[illegible]

התורה מורה עליה בידו עם הבורק בעניניה היא
היא אומרת מלאת היאם אבשלוק ואחריו היו כמעט
הם משימה. תבראח לא היה לה וכן להיות

בזכרון-עקב. לכן הוא סוטה עמו כל חזמן בעתלי' ומי פעם בעת הדין יוצאים לסירופים בזרי הדביל' הבזוי' כמו כדור הנה לי הורמנות לעמוד על סיבוב. הוא היתה ארס טוב במידה יוצאת מצד הדין. מסורה התאמה לכל ידועה וכלת תיאר, לכל אחת מדידת התאמה. וגם תופעה מאוד כל אלה שאלה חזרי' תביים עליה, ואפילו אם היו אלה מבני משפחה או בהזדמנויות אחרים לא ספורה לי רבות מימי עלימיה ומלחות, אפילו בזרים אנטימים יותר ממשפחה. לאס לאס נעשנו ידיים טובים.

[illegible][illegible]

"אני רוצה זאת המעלה לנצח עם כרגיל, בדרך
 והזילה השוקקת לאבק מגולגל, קיטור ורעלים נסח-
 שורבחה. וזה אני נמצא על מלך של האור של
 ההלבה, ורך וארי-שלה, לחצות את הרי הכרמל על
 עברם השני, מלך עם קמץ ורעלים, לכשניצל על כנר
 ההלבה נוטה למלך מרים, וביתו חלל מחוץ לו
 עקבית רך ודאי את מלת בואה העשבה בת שלמה,
 וזה שפיה אנו נרבע על ברכו עקב, וזה רך
 ורודה לזכור עקב, עובדת הרים מועדים ועפעפים
 מבוססים שחית פרחים ועופנים רעניים".
 הריה המעלה והנצח רעש התחשבה לעבר

[illegible]

מחנה

יד יצחק, שדה:
הכוכב האדום
שאת מכנה אותו
הכוכב של בעלך
גם הוא כבר עוד
מעט ויחולל בים

תנועת השמאלית בעקבותיה

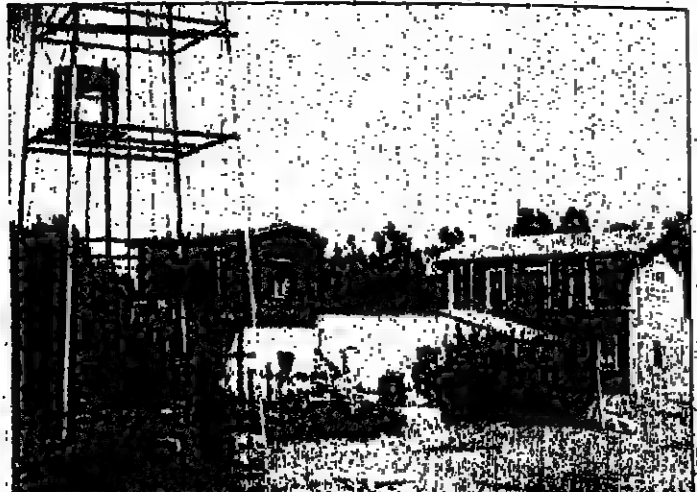
[illegible]

"מה? אומרת היא, 'המאכין אתה בצייד'?"
 "כן, וגם הבחנת? באת באיילה, אסר מימיה לא
 הובינה אותי."
 "אם כן," היא אומרת, "אני רוצה רוקאק להישאר
 קרימו". והורייה את הוובנה מבתניה ודרינה את
 כוכבה והפליגה בדרסה. סוסיה זוהרת בעקבותיה
 כשהם מסובכת ברחש. פתאום נעצרת כוכבה כשהיא
 רותחת ורוקעת בגלגליה הקרמיות.

ה' אישאל-אל' ומי הוא הסטן - שומע אני קריאה של כמה קולות.
 'הוי, 'הוי' ושמע קולה של שרה ברומה בלוקס של צפור הלילה. בעת של הרובה היא חשבה בראש של אדם רגלי ותרסא בנט גולד, וכן כידו של אדם שני אשר עמדו בראש שני גמלים. מסעמי זחירות קראת את הקריאה 'הוי אוקסנט' והנבעו וירית יריה באוויר.

בדקו את המילים בירו ברוז הערבים לעבר
הר בשלזל זועה וצועזל לעור.
מה עשית, שרה? שאלתי.
מאומה, רק לצון המרחי ליי, אומרת היא, וכעת
הא שני גמלים, כנראה עומסים היות בששים.
החילוטן זשוכים ע המלס, הלוא לאורך
העמק, אשר ותפתל דרומה והחל לתתרוסם לעבר ההר.
כבר התחילו לראות את הלכנה, והעמק כבר הלך
התרחב.

"מה תוך סבורה יהיה נספח של רב על הגמלים
 הרי הם משפירי ארץ וליהם אחרי סוכינו"
 "קצת בלח בחורו ונחור להם כבר את הגמלים",
 היה אומר אל.
 "היי אראלחור, הוי נחור ילדים, בוא וקח
 אהם גמלים" צעקו אנכי ארזים.
 לאור רגעים מספר אנו שומעים כיצד הם רצים
 ונושמים וקולטים: "אה, יאמל-יחאלאלי", והוי
 (המשך בעמוד הבא)

תחנת המסעות בעולות הכלב צייד והטוסה איגלה לא היטעו.

הדפוס והדפוס

מכר אחד של
אשר היה נוכח
באורח העיר
של ביצוע החלייה
בדמסק, סיכר לי
האחרונים של
יוסף לישנסקי הני
"ערוה ערוה"

יוסף לישנסקי אש
"השומר" בדר.

הדפוס והדפוס (הקדמה)
רובי, רובי הכשרה, בראשית אורח הלבנה, הם
נעדרו כמאת צעדים נאמנו והחלו לבקשנו ולהשביענו
שנחזיר להם את הנגלים, הם מוכנים לשלם לנו כופר.
"שפער" רענה טרה עליהם בקול, "אומם מכנים
את הדור בכינוי 'אולאר-אלמאות' ובני מוות, ראו
נא, אשה, שפוט אשה מכנות, היאהור, שררה
מאכנתם את הנגלים עם החיטה ראו נא, אשה
ולאור הלבנה היא גוללה את העכאיה שחיתה עטופה
כה. 'ראו' כינת 'אורח' נכח יחידים, כסבורים אום
שמכיוון שיתורם אינם שורדים ואינם נכבים - בגלל
כך הינם אולאר-אלמאות! וההדפוס, אומם, ילדים
מתים ימים, גיבורים כביכול, עומרים ודורשים
למרחק!
הם החלו להתפלל, 'והו' 'מאר' (רוח) ולא
בדמנות פשוט, אורח, 'והו' השכן עצמו המשוטט
כלילת כעס אפל ומקולל. הו. הלא עמק זה שייך
משפיע השמש ועד ויחיתה לשר הדיוע שחם-העין.
הלבנה נסתה לפאתי מערב, ושרה אומרת:
'סיימה אלוה אתה חורה עי עתלית'.
תשפט איש ביר רעוה ודברנו הלאה.

חלום. מרחוק רעם התחומים

כאור הימים, לפנות ערב, ולאחר יום קצת, הם
כאשר העגלות נסעו עם בני המשפחות של עתלית
לרועץ בים נשארתי יחיד בחצר, טיילתי בגורן שהיה
מלא ערשות שוערה, חיטה, טולים, ערשים ואפונים.
יטבתי לי על אותה הערשות מול חגרי הירידה של
השוערה השחורה (זו מסויים משרה הנסיונות) אשר
וורחם נועמה, השמש שקעה ושני כרזאים בעבאיות
התחננו שמיים לזוטם - עברו להם לאיטם ליד גגול
התחננו שחיה סמוך לגורן, שני הבחורים הסתכלו בזוג
עניין, בייחוד על הכרי הנקי של השוערה השחורה
כלנו היינו עייפים מן החום הקשה של היום שחלף.
עליתי לחדרי כדי לחטוף תנומה, אולם קשה היה
להירדם. לאור מאמצים והרדורים של חשך בנוגע
לשני הכרזאים שהסתובבו ליד החתונה, נרדמתי סוף
סוף.
צויר, כלב החצר, העיר אותי בנכירות וקשיחות
על כעש מרדנות העין. סיר קספתי (אותו כרובה שלי
שענתי אותו בשני כרורים קספתי) את עצמי בעבאיה
שחורה ושלוחתי בלאט את ורילת אל הכעש. ביקשתי
לחדר את הכלב כדי שלא יעיר את שרה אשר ישנה
לחור השני. 'ירדתי אל החצר והסתכלתי אנה ואנה.

מכנה אותו המוכב של בעל ככר גם הוא עוד מעט
ויסבול כיס. השעה היא לבסח כבר אחרי הצהר, הוא
שרה נאלוה אל החצר.
"לא, לא אלק אל החצר. הבני רוצה לשהת כאן
עמך, שמא בכל זאת יזכירו שני הדברו לנגח חידה?
"איה" אני אומר, "הלילה הם כבר לא יבאו. עוד
מעט וכבר מאחר מדי בשביל לבוא לנגח."
"אם כך", אומרת שרה, "מסב שמא עי תמטם
אל העבר השני של הנבעה אשר ליד חף הים. בימים
נעברו דרך כאבאל-ענגאל, וזה היה מעיין וזקס
כלילה הערבים מסמרים שמעבר זה הוא מסב כלילה
כיוון שהוא רחש שורדים ורודים המצאים בו מתבטא
ומסתור. כאן, לפני שנים מספר, שרדו את הדמם
החכונים. כאן גם העליכו פעם נערה יחורה עכרה
בעגלה. הבני רוצה שתתיישב בדין של סלע, וזקס
תצפית על המתחננה, מי ידא ומי כן, שמא יעלה
בידו למצוא אתה מן החבריה הים."
עברנו דרך השער אל באבאל-ענגאל וטסנו
העפלו לנבעה הנבונה ביוחן הצופה למול פני הים
השמיים ותבדור במקצת מן העננים, והליל היה קטן
בזר יותר. רוח קלה תחלה מנשבת מצד דרומה. הים היה
ניראה כשטוח שחר ונדול. מצד ימין אפשר היה
להבחין בצורה הנבונה של הקסטל, תורבת עתלית
העתיקה, שהתחננה כמה כוכבים בצלילת הנבונה. שרה
והישיבה על גבי אבן מתחננה לעץ חרוב ונחה למדת
וביקשה לוחות בחשכה את הרכסים העונים של
הכרמל.

"ראה נא", היא אומרת, "ליד המוכב החול שלן
נמצאת המערה, שם נפגש אליהו הנביא עם בריא
השק. אליהו הנביא מסתמך עבר גם הוא דרך כאן
באחד הלילות, בברחו משומרון אל המערה בחרמל.
למעלה היו למלכי יחורה שלטו כרמים וחוליותם
יורד אתה, מפליגי דרכו, ויאר מאוש תחיל כאן
אגנון שלו ועלה בידו לצייר את המסך הזה, תיבת
שעבר גם הוא כאן באחד הלילות, איה, כאן היה זה
הנער היחיד שלטו לפני אלפים שנה, כאן חלם את
חלומותיו, אולם כיום, איה, כמה השתנתה הצורה והגו
אך אנו עוד נויה מחדש את הסלעים השחורים והגו
ביער מחדש את כל דרי הכרמל הללו. הם יסבו דק
והער של עירדור לא ישר היחול. איה, כמה מאששים
נויה שלטו למשיגשמה חלומותיו. כיום הכל נמצא
אשר לכל ציוני להמציא אצל מישור, המנהג והצל
היה בחוקת טריפה. יחידים רבים כבר הינלה וצל
פשה. וכאשר תצליח ותתבונן שלטו יהיה לנו חלק
בדחופת העגלה של ישראלית שלטו קיימה אגילה
חברי בואת, ייתכן גם ודבר יעלה לנו בידך, אבל
כדי הוא."

היא נסבה ימינה והסתכלה אל הצירח הנבנה של
עתלית.
"שלא הוא היאך נדמאים בנו את העיר עם מבט
גורל שבו, ומרדע השאיר פתח בה כדי לעבר העכש
הועמה חסומה מכר סביר, וק נשאר שיש קאטון. כני
הגראה היו הם יותר אנשי ים, כיוון שיתור ממצות
העיר כוננה כותך הים. אפשר להבחין גם כיום
בעומרים המתבטלים מתוך הים."
"כן שרה, זה היה הסגנון שלהם. גם קיימה וזמם
לואת ויתור מה - אשקלה. הייתי שם אשתך ושמע
עומרי השחם זה עור ארזים ועצים חזר."
מרחוק רב נשמע רעם עמם של תותות.
"איה" אומרת שרה, "השתמקע שם יחידם
האנגלים על תורכיה הנבונה שלטו. אומרים שם כבר
אינם רחוקים."
"אם שרה, מה שלך גרמה זה העל של חולס
השוכרים בין הסלעים של ראסאל-נקורה, ליד צור,
אשר חידם מלך צור הצב אותה, כומס של שלמה
המלך."
השועלים החלו לילל. המרחק כבר אפשר היה
לחביר בין רכסי הרי הכרמל והין השמיים שולבו
החל התבדדו.
והישיבה ראשונה. סוף בשבוע הבא.

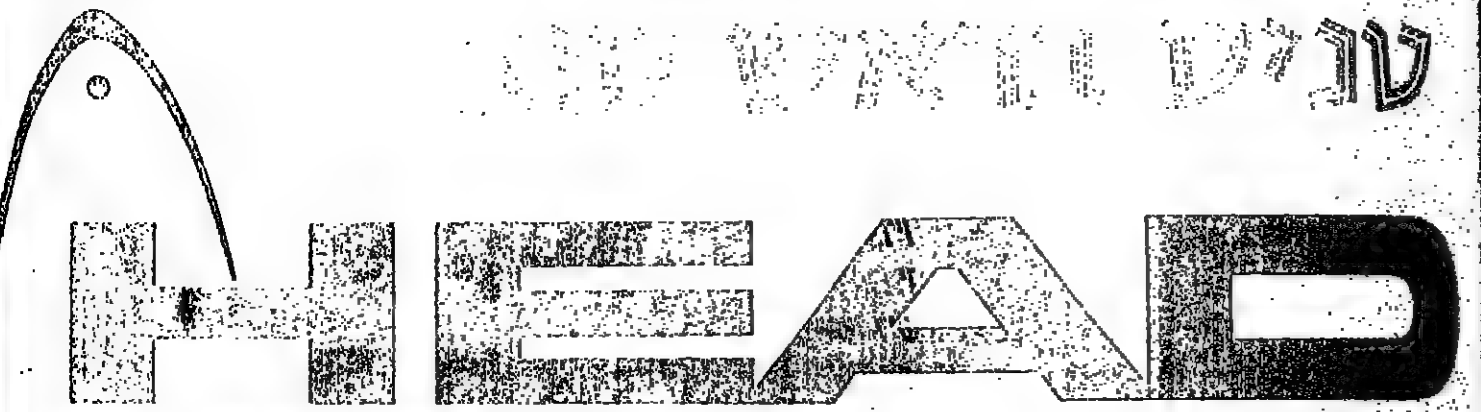
"האד"

גרפית פרו
מחבט טניס לשחקנים מוקצונים
במקום 430 ש"ח רק 280 ש"ח
או - 300 ש"ח כולל פרוג
"האד" בשווי - 65 ש"ח

"האד"

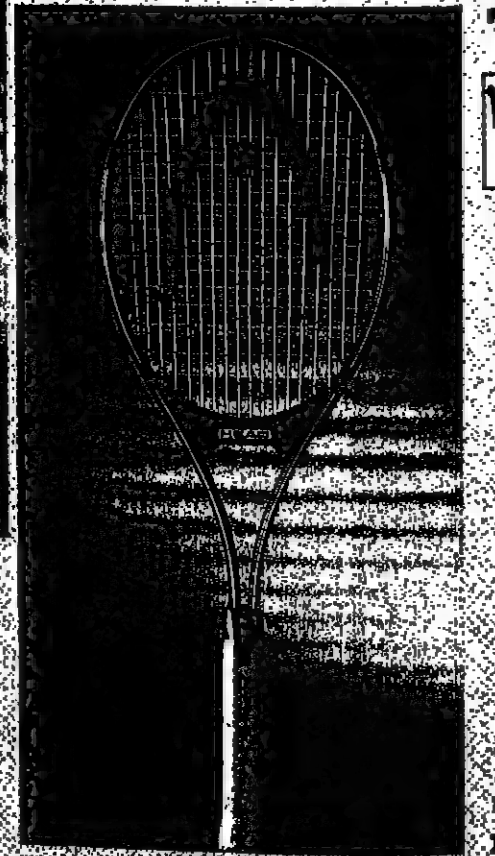
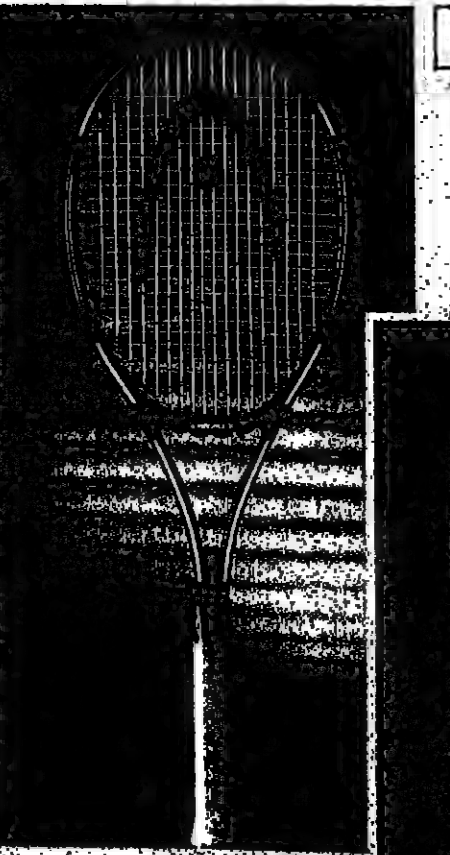
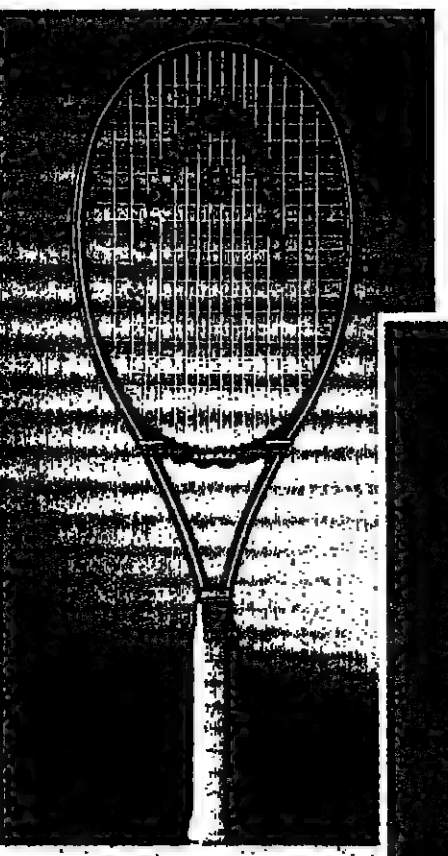
עורנמנט
פרו
מחבט טניס לשחקנים מוקצונים
במקום 430 ש"ח רק 280 ש"ח
או - 300 ש"ח כולל פרוג
"האד" בשווי - 65 ש"ח

אנשי חול
שיווק חקלאי
בית ומועדון

"האד" דירקטור גרפית II

מחבט הטניס המוביל בישראל
עדין במחיר מלפני שנתיים
במקום 400 ש"ח רק 250 ש"ח
או - 270 ש"ח כולל פרוג
"האד" בשווי - 65 ש"ח

VIBRATION ANALYSE

מחבט "האד" - היחידים המיוצרים בשיתוף חנוכיסן קונטרול סיסטם. מסוט בלעדי ל"האד"
כיתו להשיג: בחנויות הספורט ומועדוני הספורט ברחבי הארץ
בש - ול (שבא) ספורט בע"מ, ייבוא, ייצור ושיווק מוצרי ספורט, רח, תוצרת הארץ, 17, תל-אביב, טל 03-251121

סליטא

שני אקשן, אחד כחול

וידאו עליך ישראל. המציר הראומי
בשניחוח המלוויה וגם בניהן.
350 אלף מנשרים. יחד מבכר
מדינה אחת, יחסים לאספר
החושבים. 250 מבריות. מלחמה
קים מזה של חבורה ההפצה על
כיס הצרכן וגם תחנות הכבלים
הפיראטיות. 40 מרצים חדשים בכל
חודש. לא חשבו מה מוכת, רמבן,
ינג'ה, או אורגיה - העיקר שידיה
במה לשפוף את העינים המרובעות
בבית. להרגיש כמו אלן. אולי גם
תקבל איזה סיבולוס בחור בונט.

מאחורי מורגשמן
צילומים: שמואל רחמי

ספרייה וידאו יש באלה שמרואיחים בקושי וגם מפיידים שלא יכולים לשטר את התחנה.

נעלמו בלא היו, והצרכן נשאר ללא כסף. חנות
ממוצעת, שהיו לה מניין קטנים, קתה עור ועור
סרטים, אבל לא הגדילה את מספר המנויים ומידה
ליטול. בתחילת שנת ה'80 היו בארץ למעלה מ-500
ספרייה וידאו. ימי אירור העליון, וידאו לכל תושב.
היום מגדירים העוסקים בענף את המספר הזה
בבלתי-ידיאמן. ההדצ הזה למעלה מכפול מהצרכים
המכנים של השוק. היום השוק כבר יותר יציב. יש
כ-250 ספריות, 120 מתן מרוריות היטב.

הגמילה הגדולה בסוף '84, גרמה לרבים שימאמו
ויחששו מספריות הווידאו. האוכלוסיה המונה ברה
(המשך בעמוד הבא)

סופסופסו 35

אירי לסרטים. זה מצב שכמובן הוסיף פיראטיות.
העיקר לספק אוכל לחיות הטור. סוג הסרטים
השמיים היה אז ברמה מאד גבוהה. בעיקר היו בשוק
סרטי קראטה ואלים, סרטי בורקס ומגבון, סרטים
לעיתים שגם להם היה, אומר שמואל סתר
ההצגה. אחת מידה המזהה של ספריות שחשבו
לשחק כסף קל ומדיר. הן קנו עור ועור קטנות
ממש של רכב לא עמדו בחדש והוצאות ועלות
למשל כי תוצרת היתה גדולה.

שלא שיש בן מוטבציאל אירי, אומר מנוסכין
לישראלי המצוי, שמירה לספריות קלטות
הווידאו, המברר שעבור עליו, לא רק באיכות. ספריות
של קלטות וידאו נסגרו בתדירות מרובה, בעליתן

עליות מברת השוק פעל אז במסגרת פיראטיות.
אחת מהסנים היתה ידורה. עיצוב העטיפות בכל
מנוסכין. כך למשל, יש היום ספריות וידאו ממוצעות
כמו שמכירים אבטיחים. עובדים ברחוב עם רכב
ומחלימים קטנות. או ששולחים לזוהם דיללות
חינויות שמבגרות את תוצרת סטיל.
ענף הווידאו בישראל נמצא היום, לפי מרבית
העסקים הנוכחיים בו, במצב טוב. לא היסטרי כמו
בתחילת שנות ה'80, אבל איך אירי לא מתלונן. הלק
מברר על עליה מתונה, אותרים מתבטחים במחירות
ומעדישים להגדיר את המצב כרצוי. לא יותר מכך.
קלטות הווידאו החלו להיכנס לשוק המסטי
בסוף שנות ה'80, תחילת ה'80, הן הותו של

אנונסטיביות. לאט לאט הצלחנו לעלות על
הקבריינים, אבל השיטות משתכללות. אומר
מנוסכין. כך למשל, יש היום ספריות וידאו ממוצעות
כמו שמכירים אבטיחים. עובדים ברחוב עם רכב
ומחלימים קטנות. או ששולחים לזוהם דיללות
חינויות שמבגרות את תוצרת סטיל.

למקומה. ושוב יתקו, וכך חלאת מעוליות שברע
איש אינו רואה לה מתרון.
מנוסכין איכר כבר את הכעס. נשאר רק
המריחות אחי שנים של נסיונות בלתי פוסקים לנער
את האותיות על החק והסדר במדינה. הפיראטיות
ונעשה הבבלים זה אש בעצמות הענק. לנשק לנו היכה
ומן זכסי ליצור מרעות בציבור ואצל הגורמים
האחרים. על הפיות והחק שנעשה כאן, המשטרה לא
מתיחסת לעניין ברצינות. אמרו לנו, התמודדו עם
העניין הזה לבד. המשטרה משנה אותנו למשרד
התקשורת, זה משנה אותנו למשרד המשפטים, זה
משנה אותנו למשרד ואין מי שאל לעזור לנו.
בתחילה היינו מועלים לבד והפעלנו חקירות

מקומה. ושוב יתקו, וכך חלאת מעוליות שברע
איש אינו רואה לה מתרון.
מנוסכין איכר כבר את הכעס. נשאר רק
המריחות אחי שנים של נסיונות בלתי פוסקים לנער
את האותיות על החק והסדר במדינה. הפיראטיות
ונעשה הבבלים זה אש בעצמות הענק. לנשק לנו היכה
ומן זכסי ליצור מרעות בציבור ואצל הגורמים
האחרים. על הפיות והחק שנעשה כאן, המשטרה לא
מתיחסת לעניין ברצינות. אמרו לנו, התמודדו עם
העניין הזה לבד. המשטרה משנה אותנו למשרד
התקשורת, זה משנה אותנו למשרד המשפטים, זה
משנה אותנו למשרד ואין מי שאל לעזור לנו.

את התורים במשרדו של עורר מנוסכין,
המשמש בוצי המשפטי של עשרות מסיי
הווידאו בישראל, ממוקם ארון רחב-ידיים
שמכיל אינפורמציה ערכנית ומפורטת על
פעילי תחנות כבלים למיניהם ומשכפלי קלטות,
שעושים לעצמם עבודה קלה ועור יותר מכך, רוח
מהיר וטוב. מה שלא עושה המדינה למען הווידאו,
עושה העמותה מכוחה הנסיבות.

עורר מנוסכין מחזיק במשרה מלאה, תוליה
מיחירת של שישה איט, שכל מסרתה למצוא את
עברייני הווידאו. מוצאים צו בית-משפט, מומינים
שטר ואם צריך כמה שוטרים גברתיים ותלכיים לנחק
את הכבלים. אחרי שבוע, הכבל יחזור מן הסתם

המחיר של קולנוע

המחיר של קולנוע (המחיר של קולנוע)
מחיר, אמר דוד ליר, מנכ"ל "ערך 1", אנשים
ניכו והסירו כספים ולא רצו יותר עסקים.
להערכתו, יש היום 350 אלף בעלי מכשירי וידאו
בארץ. רק 100 אלף מהם מונים בספרייה. אישה כל
האחר ו השאלה הגדולה, אמר ליר.

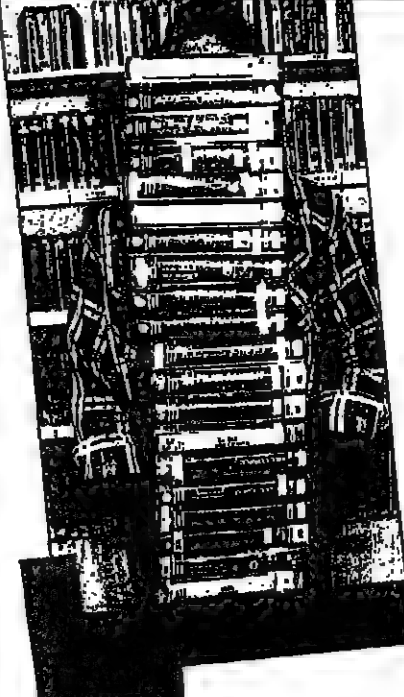
בשנים האחרונות פועלות בארץ חמש חברות
הפצה גדולות (לה ארצי, "אימפריה של קולנוע",
"ערך 1", "יוניקס קינג", "רסורס פילם", שעסקת
כספית וולט ויסני, שמיידגות חברות פרטיות
אמריקאיות גדולות. יש עוד כמה חברות הפצה קטנות
כמו "אנטי" ו"חמישה כוכבים" שמתחלקות בשאריות.
עיצוב העטיפות והפרסומות כמו בחל"ל. איכות
הסרטים עלתה ללא היכר ובענין נשאר מקצוענים,
שהבינו שאי אפשר לעשות רווחים קלים ומזריזים.

המחלמה בין חברות ההפצה מתגלגלת היום בשני
מישורים - בעל המהרה וכיסו של הצרכן. בכל חודש
יוצאים לשוק כ-40 סרטים חדשים. בעל חנות ממוצעת
צריך לעשות סלקציה קפדנית כדי להגדיר ולקחת את
הסרטים הטובים והפופולריים ביותר. הוא לא יכול
להרשות לעצמו לרכוש את כל הסרטים, ועוד כמחצית
עווקים כל סרט, המפיצים נלחמים על כיסו של בעל
החנות ומנסים להוציא עליו שיעור את הסרטים שהם
מפיצים. "לצרכן" אמרים אנשי חברות ההפצה, יש
בעיה מובנה. ההיצע ענק, יש לו מבחר איר של 3000
סרטים בספרייה. רכר שאין דוגמאות, באופן יחסי,
בשוק.

"אימפריה של קולנוע" יש יתרון אחד גדול
על שאר חברות ההפצה. בארץ ממוצעת 900
ספריות של חברה. לשאר חברות ההפצה אין
ספריות בלעדיהן. נקודות השיווק של
"אימפריה" מצויות ברשתות השיווק הגדולות.
סופרמרקטים, קניונים, כל בו שלום ועוד. "היתרון
שלנו", אמר רוני וקסמן, מנכ"ל "אימפריה של
קולנוע", "במחפיקה של השיווק והסיון והאזה
שאושים צריכים את המהרה ליד ביתם. הצריכה של
סרטים נביה על בסיס שבועית. לא צריך לחפש מקום
חניה והפילו הילדים ילדים לידת ולשכור קטנה.
המהרה היתה שיווק קטנות וידאו כמו שפעמים לחם
החל. מה שנאמר, לחם ושעשועים, מרגיש וקסמן.

**"שוק הווידאו מוגדל 22 מילין שקר
בשונה לא הרבה ביחס לבידור. אבל
הביאאפים והכבלים אונלים את הכנ.
הם מוגדלים ממו מילין שקר".**

שאר החברות לא ממחרות למכור את הקלטות
שלהן לספריות של "אימפריה". וקסמן אמר שהחברות
ההפצה האחרות מעוניינות למכור, אבל "אימפריה"
היא זו שלא מעוניינת לקנות. שמואל סמר
מ"הארצי" טוען ש"אימפריה" לא מקרנות את
הסרטים האחרים. "אנחנו לא רוצים לתת להם סחורה,
כי הם לא ישתדלו למכור או להשכיר אותה כמו שהם
משתדלים לסרטים של "אימפריה". הבייבי שלנו יונת
שם. בספרייה של "אימפריה", אין את כל הסרטים
החשובים. הצרכן רואה את הסרטים של "אימפריה"
בלבד. והאחרים, שאי החברות ההפצה, כדי להראות
לצרכן ולהדגיש שיש עוד הרבה פרטים טובים, שהם
לא יכול לשלול או לקנות באימפריה, בגלל שבסרטים
שלנו לא נמצאים בחנות השיווק, גם אחרים מנהלים
מ"ם על נקודות שיווק במסעדות, באול, אמר סמר.
גם בעלי החנויות הפרטיות נכחלו מהגיוול
במספר הספריות של "אימפריה" של קולנוע". לפני
כשנה וחצי ישיבה של נציגי הספריות הפרטיות עם
רוני וקסמן, ושמ החלל שהספריות הפרטיות יקבלו
סרטים שבועיים לפני הספריות של "אימפריה". רוני
וקסמן מבחין קיום הסכם כזה. בעלי הספריות

הפרטיות ניסו במשך שנים להקים מעין ארגון גג, שייצג
אולם, אבל בסופו של דבר נפל והענין בגלל כספיות
מניחים.

הפרטיות בתקופה האחרונה לקלטות הווידאו חומך
מאסכי ואגרסיבי. לא לצייטס יאכר לך שהחברים בין
החברות ההפצה רועים מלחמות המוניות. רומים על
סכסוכים והשפעות. מדברים בטונים צבאיים.
אסטרטגיה מלחמה כוחות חדשים. המלחמה האמיתית
מתרחשת למעשה בחתום הפרסום. כך למשל יצאה
חברת "אימפריה של קולנוע" בתחילת ספטמבר
במבצע המסך, שנקרא "ג'טבו 2", וכלל גם פרטים
שעון, מיקרוגל ועוד מכשירים אלקטרוניים. מנגר,
מירור שאר חברות ההפצה לתאחד ויצא במסרם
משותף, ששיטת את ההיצע הגדול שלהם. חברת
"הארצי" יצאה כספט פרסום שנקרא "ג'טבו של
קולנוע". שילוב של טרשי פעולות, סרטים קלאסיים
ואפילו סרט מוסיקלי של מרינה.

הסיבות להתחלת שוק הווידאו למי העוסקים בה
האחר הקטן מניח להישאר בבית, לשבת בבית
שלה, לבחור את הסרט, את השעה, העוסקים בענין
מדברים הרבה על המונטז המסיבולוגי. ארם רוצה
להדגיש מלך. לא צריך לחפש חניה או לחנות
בייביסיטר. גם המלחמה הישראלית עונתה, ברובה,
לשגשוג הווידאו. כולם, ללא יוצא דופן, מוכלים, מורים
שהחידושים והחידושים בתוכניות הטלוויזיה מקטנות
את הווידאו מעלה מעבר לכך, צריך להכיר בשמסכות
מסוימים בארץ, הווידאו מסמך את תרבות המגזר
החדשה.

כל סרט שיוצא לקולנוע מגיע כעבור חמישה
חודשים בממוצע לספריות הווידאו. על קלטת הווידאו
אין צנזורה, כך למשל, יש סרטים כגון נחש כמה
סצינות בקולנוע, ובוידאו ניתן לראותם באופן מלא,
כפי שהיו בוויל. הדוגמה האחרונה מצויה בסרט
"כפי בל". בקלטת הווידאו ישנה סצינת משגל בת
חמש דקות שנעלמה ממסך הקולנוע.
החדשים והחדשים של קלטות הווידאו הם בדרך
כלל ביל-אאוטס, שכל עם ישראל מבלי בתפוצות.
החשיפה הטובה מגיעה עם השם הראשון. החורף נועל
את ויזואלי המבצע למרוא עם הם, רגלים על
השולחן עומט והפאזות וקלטת הווידאו מול העיניים.
גם ביום השואה וביום הכיפור לחללי גדול, יש דרישה
מגברת לקטנות. מניסגנטים כנראה, הם כבר לא הצר
החזק של היום הזה.

היום, אמרים בעלי הספריות, הקול כבר ניתן
כמעט איכותי יותר מאשר בתחילת הדרך.
שכרים סרטים קלאסיים, סרטי איכות.
מבוכ שרמבר, "נינג'ה" ושאר מיני אלימות
עריי וילכים טוב, אבל בכמות הרבה יותר היסטורית.
גם לסרטים כחלים יש ביקש לא קטן. בבני הספר
כבר לא מרגשים כשענינים נמנים בבית עם סרט
כחל. מסיבולוגים וקסמולוגים טוענים שהמקל לעיתים
אנו בר תיקון, אבל זו כבר אחרת. אחרת, במיוחד
פורד הוק החל מעבר לקרן. "היום כבר א"
אשר לחזקת מרחפות הווידאו בשבועים, אמר

רוני וקסמן. "יש אפילו תעשייה של הברות קלטות
וידאו מישראל לידון ולשאר מדינות ערב, שם
אפשר מכונן להשיג סרטים בחולים באופן רשמי.
וקסמן מרגיש ש"אימפריה" משלמת כשלושה
מיליון דולר לזכויות מחברות הקולנוע בארץ.
שמואל סמר מ"הארצי" מקשיה כ-6000 דולר
בתורש למסרם. "השוק עצמו מכלול 22 מילין שקל
בשנה. ביחס לשווקים אחרים בבידור זה לא נחשב
להרבה. הפיראטים והכבלים אונלים את הכל. הם
מכלילים 180 מילין שקל. שאנשים חושם אין הפק
היה נראה ללא אותם מושעים", אמר סמר.

שמואל סמר מ"הארצי" אמר שעתיד הווידאו
טמן לא בחלפת קלטות, כי אם במכירתן. "כל עוד
יעסקו כאן רק בחשכה זה יאכר את הענין על מסך.
החברות לא יחד משמקויות", אמר סמר. "הארצי"
ניסתה לפני כמה חודשים לצאת במבצע מבודות של
קטנות וידאו. עד היום נמכרו במבצע 4300 קלטות
במירר של 39 שקל. סמר מרגיש שבהרד צעד מזהה
זה בחלפת מעורר. "חשוב שהווידאו יגיע למעמד של
ספר או חקלים כגון שקדאים ספר ולא מולשים כגון
שמועים חקלים ומשאדים בבית אני מקוה שנה
למצב ומה עם קלטת הווידאו", אמר סמר.

רוני וקסמן לא נשמע גלוב לבני העדה. "יש
עכשיו יש ספריות לא מעטות שמרויחות בקיש
ואפילו כמה שמספרות אבל לא יכולות לסמן אז
הצעות כיוון שיש להן הרבה סרטים שמונה או בינה
איתם. לנו יש ספריות בקירת שמונה או בינה
שמשוכרות. נראה לי שהשוק יר עומד במשם".

**"יחשוב שהווידאו יגיע למעמד של ספר
או חקלים. כמו שלא מחפשים ספר
ואשארים חקלים בבית, אני מקוה
שנגיע לחצב רומה עם קלטת הווידאו".**

חמש העול נכע מבסרתו הצעירה של העיר
השני התחנות כבלים חקיות. כלם מורים שלמות
בבום הראשוני הווידאו ייפגע. אחר כך, הם מקוים
המצב יתיר. הם במאים כדוגמא את ענין העולות
שנמצא בראשית ימי הווידאו, אבל עם השנים נוצר
סטאטיסטיקו יציר. רדד ליר נשמע הרבה יותר
אופטימי מוקסמן. "עובדה שיעור 1 נבנהה עומט
לענין. עכשיו רכשו את בודית ההפצה של "אימפריה".
אנחנו מאמינים בווידאו בארץ".

לפי כשנתיים נסברה תליאכר אתה הספריות
התחלות שפעלו בארץ. מספר המגזרים בה הניע לבנה
אלפים. לבסוף, כשעלה אנשי הענין, בקשר על
הספריות, ביצבו מתוך רשימות המגזרים שמוט מה
ח"כ יוסי שירי, ח"כ עזר רצמן, שופטי בית המשפט
העליון ואמנים רבים. היום ספריות הווידאו החלו
ועקו נגסות רק מעט מרחוקים. הביש העול הזה
הכלל. נשארה רק התקוותה שעכשיו, כשמתכוננים
להפוך את גושא הכבלים לליגטימי, הווידאו מף פק
יצא מחיוב הרב כשנמסע ונקט אותו.

"המדינה לא שמה לב לכך שמי ששולט
בבעיית הכללים והכללי חקקים, אלו משפחות של
עריינים, ששולטים בבנה בענין. כל מי שמוסמ
לחקר איתם נמצא. לא רק ענין הווידאו נמצא. הם
לא משלמים מע"ם, לא מס הכנסה ואת החוקים הול
הם מכלילים למרד בסמים ושענים אחרים. המסמדר
הני גדל שעכשיו יש להם תובת פרסום משלוח
שמשפחות כבלים. רק מהם הם עושים חן העצמות".
אמר מנחם צוקר, מנכ"ל "למי וכן קשר נחבב שאנחנו
מפירי חוק ויכול להתמודד על היכיוון להפעלת
תחנות כבלים חקיות. נותנים לאנחנו מושעים
לגיטימיות. את הם חלילה אותם מהם יתחבב, ענין
מודע כאן, קול עם ועדה שאנחנו לא ניתן להם שם
סם. אגונו לא מכנים שירדק לנו במכס".

לאכול בחוץ

אוכל סיני באידו

שולחן עומט כל סוג ומעט "דייטס" סיניים. (נילם: שמואל רחמי)

בדלפק הבא נוצ פרסות בשור חזה
אווו מעשן עם מלוח כתף בקר. אוו
בפלל שחור על צלי. הדלפק שאריו
אזר את מנחם בודר מיכלים מרחמים
וכמה לבנות ארטישוק ממולאים במתה
תאנים ממולאים ב"סר" עגול. אבקעות
שף ברוטב ברוקסין רג זאביים ברוטב
זיתים. סטרוטונק אוו עם וערן ופיסת
בשר בקר אגסם ממולאים אנונים. שריים
ברוטב ברוקסין וין אורם.
בדלפק מנחם הקינות מצאנו שבעה
מיני עוגות, בולן מעשה ידיו של
הקונדיטור של הבית. מוס שוקולד
בקפרי. מוס מנג עם גאדמריי. קט
בשחון שלמנחם הקינות מגיעים בטופה
של הארחה והכנסה. כדאי להשאיר מקום.
העוגות וכל היתר - חגיגה מסעירה
ללקקים ואין העדה זו באה לקפת חס
ושלום. את בבדן ומעמרן של כל המנחם
הקדושה. כמעט כולן ראויות לסאת
בסאח את חזותי אריאל.

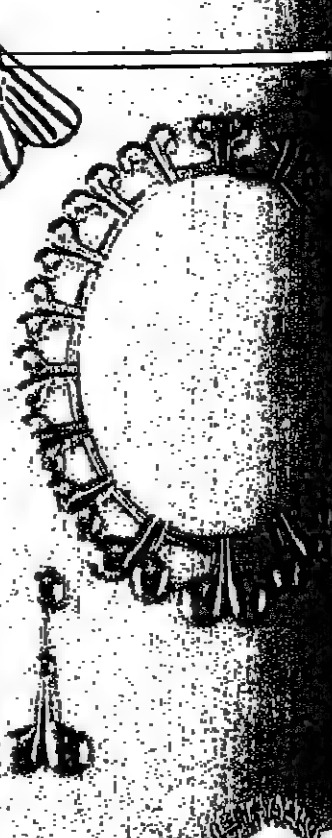
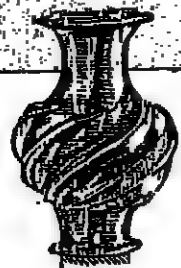
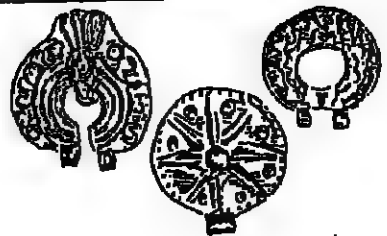
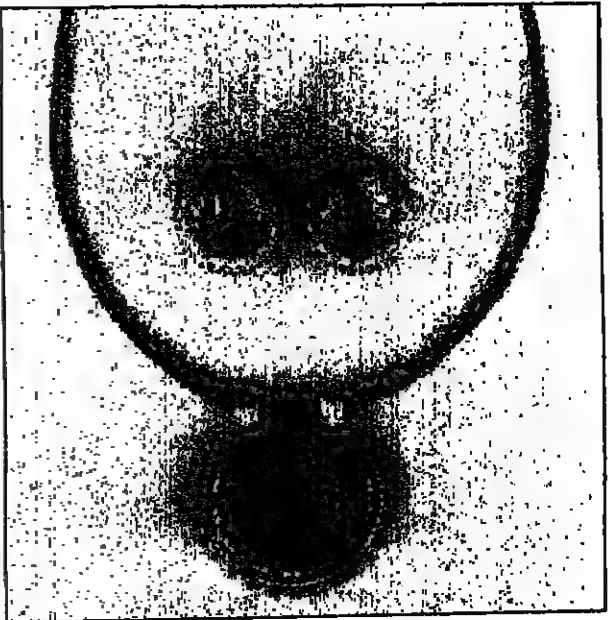
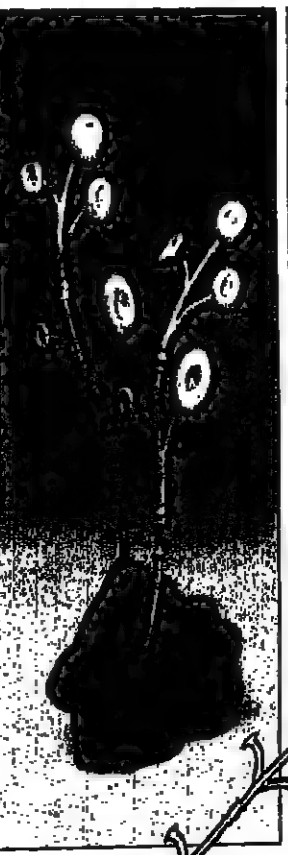
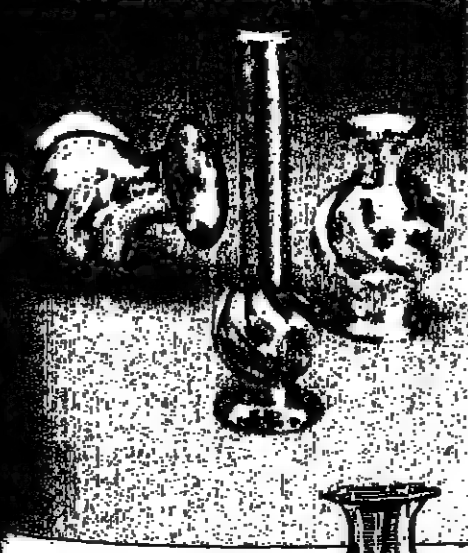
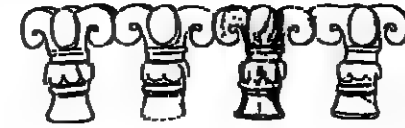
מזנון שבת
יסקה ב-40 שקל למסר, כולל
ארזחה מלאה בסגנון המזנון
התומשי, כולל מסים, כולל
אוויה של מסערת יוקרה. כולל
מף חמשת ידעלים והרצין.
המסר כל שבת קורש. המקום:
מסערת "ששכנות שאננים" בייפירמסה
הנה כי כן, מיר שבת כנוריים, מורשת
המסערת הנה, תחשבת לאחת היקרות
והמקצועניות בעיר-הקדוש, מזנון חופשי
במחיר קבוע. המקום מהודר, משתחרר
להרצין אוויה ארטישוקים, הכל
מנהל בהוא למרואקל גם כשמוסמך
במזנון חופשי. חצותה הדלפקים אסססס
רלפקים מיוחדים למנחם ראשונות,
לבשרים קים למנחם חצות ולקיצות.
בדלפק המנחם הראשונות מנאנו
מרוסות חציל העוטשות לכבות רקל.
דקסם על זה רומב על בסיס של מנחם
טלט מפריות במינוח קורש. סלט
ולדודות סלט מרווח סלט ירקות עם
חצית סלט נוצ המצמן תבשילסל
מעגביות ועלפלים במסו של הדלפק
הזה נג בשלמותו. מורל-ארוס
הורל-טלמן, מבוסל, קלוח, ענק
במיוחד.

סלפסכוס 37

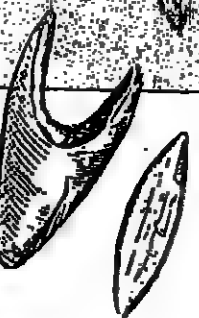
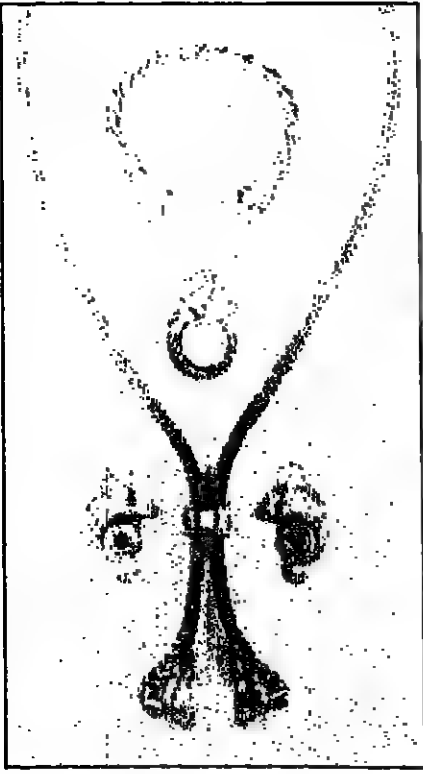
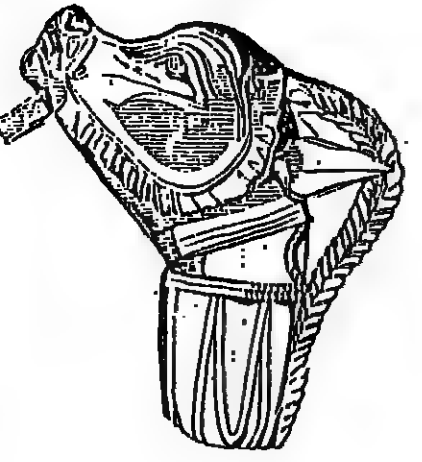
הקדמה

חדשות בעתיקות

אילאס ללאונים, אמן תכשיטים יווני. גלריות יוקרה בביירות העולם. מקשט את המלכה נור, ג'קי קנדיאונסיס, וברברה סטרייסנד. סגנון הארכיאולוגיה באופנה המודרנית. סדרה חדשה שלו - "אוצרות ארץ הקודש", על תקופת התנ"ך ובתישני - בתערוכה שנפתחה אמש במוזיאון ישראל.

כבעות ועגילים, צמידים ותליונים, ממסטים, כדים ועוד תפרי נור, בהשראת התקופה העתיקה של ימי בית שני. "אם יעניק אותי זולתי".

לאס ללאונים הוא אמן תכשיטים יווני מפורסם אשר אב את השראתו מכלים עתיקים אולם הוא מוסיף במדידתו גישה לארכיאולוגיה. היה זה הרעיון של סדר קולק להשיגו למוזיאון ישראל כדי ליצור סדרת רגלים מתולדות הארץ, תכשיטים וכלים אלה התקופה העתיקה ועד ימי הבית השני. ללאונים בא, הורחב, עיצב, ואת התוצאה אפשר לראות במוזיאון ישראל. "אוצרות ארץ הקודש" אמר לקנות ולענות, לא לראות בלבד. כשראו שלו באותה, לרגלי האק

רושלים, הוא מראה לי בתלבושות נער רים ולמרות שהוא כבר בן 65 את הצי רות שעשה בהשראת המורשת הישראלית. והוא מסביר: "לא התחלתי בריקוד את הרגלים מעין יום של כבוד, אלא לקנות פרט סקן ומטנו יצדתי יציר רח דרשתי. הוא הבין לתערוכה 100 תכשיטים (טבעות, צמידים, תליונים עי קדם ועגילים) ור"ה 40 תפרי נור (מסטים, מאפרות, כדים צלחות) המפצים והחבי שיטות עשויים מזהב, כסף ברונזה וק ריססל לבן. ללאונים, אדם מרשים גבוהה עם חרבה חזקה וחכמה; הוא לא רק אמן אלא גם פילוסוף וחבר באקדמיה הער

תית לאמוניות. האיש נולד באי רלטי, וזר שלישי למשפחה צורית, וגיל באר חנה. הסרנו שלו נמצאת ליד בית הר ר"ה. הוא היה הראשון שיצר את אופנת התכשיטים היוונים הנודעים והמבוססים על הארכיאולוגיה היוונית. כיום זהו אדם ממוצא היווני הממוססים של יוון יום כל אשת חברה אמריקאית מרגישה "חובה" לרכוש מתכשיטים. בין המפורסמים הוא עצמו ופנ עשיר מושלג מאמר גותי, או על פי שמות תכשיטיו וזל מתוצרת "קריטיה", "שימינס" או "בלג" ר"ה. ללאונים הוא הבעלים של שרשרת חנויות ביוון (24 במספר), ועוד שבע בחל - בגרין, לונדון, מרי, וקא, צ'כיה, ציריך והונגריה. אלה לא סתם ללאונים אומה "תובשים אלו לר

הנויות. הוא קרא לתן "גלריות". יצירותיו הפכו ליסמני העם לנשים בעלות טעם אישי ומקורי. כאשר איל הסנסת חיותי אריסטוקרט אנוסים והער תן עם בקי קבד הוא כיסה אותם מבר רגל ועד ראש - כמובן בתכשיטים הם שריונים של בן ארצו ללאונים. מאחר

הוא אומה "מסדת התערוכה כ" רשלים היא ליצור קשר בין העבר והח" סודי המוזיאון של העם היהודי והתחת. ב" לשפר את החשים בין עם ישראל לעם העתיק. לחקים גשר. זהו חזרה לשורשים ואני מקווה שאמנים ישראלים ישאבו השראה מהמוצגים והחשו ליצור תכשי" סים וכלים מהמורשת העתיקה. הרי יש לכך אוצרות נהדרים והאסלטים. ישראל תוקד את הצופותם והאסלטים. אל העתיקה היתה צומת באגן הם התיכ"ן משגשג של תרבויות, האמנים הקדומים

שלהם יצרו דברים נהדרים. חזרו למש" רוחיכם. כנראה שללאונים לא קלט הרבה מעבר לתצוגות המוזיאון בעת ביקורו בארץ. מי שמסייר בתנויות תכשיטים ישראליות, בקיץ בשוקי העיר העתיקה בירושלים, לא ימנע להציג עצמו כמי שהמציא תורה ועוד להשיג לעמיתיו בארץ לוקח את דרכו. אפילו, שלא אכ" פת לו אם יעניק את יצירותיו. "במידה ויעניק אותי זולתי עבדתי מחמא

שרי רובר

הגן הלאומי

אשקלונה בארץ הפלאות

אשקלונה אולימפיק
בנוב באו סתם לשבב
צלילת חתה או חתונה
שיא אישי או שיא סיסטמי
הבריכה לשידור

אשקלונה לגונה
תפוס שלוחה על מי מנוחה
למען הכיף עם לבריאות
משחקי מים ושעשועים
בבריכה הענקית
הבחושה והמפוארת

מסעדה
אין טעם בוא אכול
מטעמי נן יתר, מיוון מזל
ובערב - גם מלאיט
שלוש מסעדות
בטעמים שונים

בועות סנמלינג
הבועות הטרטובות החדשות במדינה
סנט, תהלק ונלוש
ברכות או במזינות
וגם - למען הספורט

האווירט
מיגלשות הקטניות הנבונות והמחולות
אם אתה אומץ - בוא למסות
דגנח לנגוש בבית ולחנות
בוא למגלשות המפוארות והאחרות

אשקלונה

עונם של חוויות לכל המשפחה
חוף דלילה, ת"ד 50, אשקלון 78100, טל. 051-39970-1-6-8

יד ימינו

החור מעבר 13
מנינים בלשכה משעות הבוקר המוקדמות ועד
לשנת הלילה המאוחרת. כל יום עשרות החלטות,
לא לומר על כל אותם דברים קטנים כמו אם ללכת
לסעודת בוקר או לא להבדיל ללוייה של זה, ואם
ללכת ללשכה או לא ללכת. והיו פניות של אורחים, למעשים
הם אלי מסוגות. רוב הפניות היו מסוגות על ידי
האיש המשלח שאינם מספקים בפניות כאלה.
מזלנו היה ידוע כמי שמקבל כל פניה ועומד
לפניו כל אשר יצאנו לא להשיב - והוא היה אומר -
המנהל נמצא באחד יד שמושתת אליה.

הוא נאמר מאשר שלשבת ראש הממשלה לא
שאל את חיו של יואל קרישאי: "הוא נאמר אדם
שלא לא היה אדם. אפילו לא שנה את הדגל
במלוא המלשלה."
למה קרמון? "מדי מילא את התפקיד על
שם נאמן ביותר כלי לבחוש. לא ישוב בדיונים, לא
וש לא יבין דעה ומכל אנשי הלשכה היו לו
הרבה שער בנין."
אף פעם לא ביקש לעצמו דבר, אומרת יונה
לישיצקי, "נהג להגיע לעבודה מתל-אביב
משמשים דבר לשמש דוגמא. בסוף נשאר רק עם
הנאם."

הי ביקור ההיסטורי של סוראת והסכם
החלום עם מצרים, היתה מלחמה לבנון.
קרישאי יום יבוא אלגשים שלא היו מעורבים
במלחמה לבנון. יקסמו ויגיעו למסקנות שאינן
חל להם משקל לקראת היום בעתונות. ההתייחסות
דמה לתפוצת לפחות במרפסתיה של עשר שנים
המשמעות היא על פי השקפת העולם של
האיש. יש לו דוגמא: "אני חובבת על הסיסמא
האז תחז בריכוזא גם כנפול ביתר. הנה בא
שמש הרבה, אדם חשוב מאד, הרבה יותר ממני,
נפח שם לא היה פורץ מרד בריכוזא, עם ישראל
הנאמר בחדר-שיא. ומולו היסטוריון מוכרז אור,
מזל קלונר, שומר שאילולא מרד בריכוזא עם
שלא לא היה בכלל קיים. כך גם יכול לקום אריק
שם ממש שומרים לו שאין לו זכות וריבור משום

שהוא אשם במותם של 650 חיילים, ולומר שהוא
משוכנע שלולא נמלו החיילים האלה היינו מאבדים
פי עשר בתנופת ההסתערות של הסורים חצי-שנה
לאחר מכן. ואיש לא יכול לומר לו שזה לא נכון.
אני שואלת אותו מה אומר בנין על דבריו של
שרון באגני-סימט חל-אביב.
"הוא לא אומר דבר וחצי דבר", אומר קרישאי.
"ברצינות", הוא מוסיף וצוחק.
האם בנין ידע את כל מהלכי המלחמה כפי
שטוען שרון?
"היו דברים שידע והיו דברים שידע לאחר
מעשה", הוא אומר ולא מוסיף.
מאחר יותר יעיד קרישאי שאיך שרון בעצם
נולד לתוך מפא"י, שהוא נולד למספר הזה והיה שייך
למיסמר הזה כל השנים. "היכן שמכחינה השקפת
עולמו היו לו סטיות, הרי העקבות שלו לא מצטיינת
במיוחד. אבל צריך תמיד לקחת", קרישאי ממתיג
ומחזק. "שרון טעה פעמים", הוא מוסיף. "פעם אחת
בהשתייכות שלו למפא"י, ופעם כשנכנס לתנועת
ההצלה. ההשתייכות ל'דור' הרי דורשת שני דברים:
אופי ותנהגות שמתואמים במלה 'דור', ומחשבה
פוליטית שאפשר לקרוא לה 'האסכולה'
הדובטניסטית".

כלומר
"ואזך ויל גמור", כלומר, מכאן והלאה לא צריך
פירושים.
אני נראית לו כמי שכלל זאת וזאת לפרושים.
קרישאי מתרצה ואומר: "שמעתי שבזמן האחרון
שרון קרא את כתבי דובטניסקי. אבל את דובטניסקי
לא מספיק לקרוא. צריך גם ללמוד אותו הרבה".
בין שרון לבין אנשי לשכתו של בנין, ממפר לי
מישהו, והו יחסים קרירים. שרון לא ריבר חודשים
ארוכים עם אף אחד בלשכה. "הוא היה בטוח שכלם
רדצים לפרט אותו", אומר האיש. כולם, זאת אומרת,
קרישאי, רן מתי, אפרים מרד, אליהו בן-יאלישר,
אריה נאור.

אני שואלת את נאור אם קרישאי מבטא את
רעויותיו של בנין, למשל בנושא שרון.
נאור: "אשרם הכי-קטן לבנין הוא בנו, בני בנין.
ברור שבמחשבותיו של בני בנין לשרון, בני מבטא
את רעויותיו של אביו".
אני שער ויצמן איכות קרישאי כבר לא מוכן
להתחייב מי בסופו של דבר יהיה הורש של בנין.

גבר לא הולך לאיבוד

ליכי לא האבנתי שעושים כך מתם לבן אדם. רק שנה
כשהיכרתי מוחלט אני יוצא למאבק אנשי המטורה
שיקרו בבית המשפט, העליון מסמכים, ברו ראיות,
החלל כדי לרצות את המפכ"ל דאן ולחבר לו ראיות.
נגד קציני מחוז הצפון. לא ארפה מן המאבק הזה, והא
מבטיח למרים בן יעקב ולכל מי שמוכן רק להאזין.
כולל חברי ועדת הפנים של הכנסת, שבפניה כבר
הועברו ודבר סערת דוחות. "התגלית מה פירצה שאין
לליה מיטת".

היום שכ הגבע לחייו של אלי בן יעקב, אך אין
הוא כבר אותו אדם. לעולם לא יהיה. הוא חולה
בסוכרת, ועדיין חי על ואלים. מעשן כמו קטר עציני
מאד. חסר מנוחה. "אלי השתנה", אומרת מרים
בהשלמה. "אדם מפיל שלמות. יושב שש שנים כאסם
מעשה אינו אותו אדם. הוא מאד חסר סבלנות".
היום יש להם בוח ריק וזיכוי יד. בעתונות
אחרים לבחוב אורי מישק כן כי "השתלט אינו מסת
מלצלי". לא בבית בן יעקב הם ביקשו במפורש כי
כל אלה שהמסיתו לאלצז אליהם בזמן האחרון, לא
יצלחו גם שנה רבים נשפט. אחרים לא נמרים היתה
גורמת שוב ושוב לשמוע את אלי משיב: "למברכות
אני מפרת שלא חקשתי יותר". רק אותם מלי מעט
שלא נשמו אותם תוספתה הוראה היתה ממשיכים
לכא ולצלצל ולהתקבל גומים אחרות. "חבל שמישה
לפניה רשית בוח כדי לגלות את צדדו האמיתי",
אומרת מרים בבאב. "בדיוק הוכחה. ענין משול יא
מה. התחום אנשני במשפט. התקשקש. אבל מרדע יא
עברו כל מי לאט לאט פחדות".

"בנין תמיד התנגד להשיב כששאלו אותו מי
יבוא אחריו. הוא אומר שאנחנו רפובליקנים. שתביר
המרכז יחליטו. גם על שמואל תמיר ז"ל, כמו על עוד
יבולא. טענו פעם שיהיה הורש. אבל גם לו היו
'סיבות'. אפילו שהוא היה יותר רציני מוויצמן. בני
בנין בהחלט מוכשר וראוי לזה. הוא איש צעיר סיכול
בהחלט למלא תפקידים חשובים ביותר אם יצבור
מספיק תומכים".

ואך מתיישיבת הדחתו של אריה נאור מהתנועה
- בגלל תמיכתו ברעיון הוועידה-בינלאומית - עם
הרפובליקניות והאם נוסח בנין?

קרישאי: "עלי לא מקבלת התביעה נגדו וגם
לא מסקדתיו. משום שזה כל-כך לא חשוב מה
שנאור אומר, שמשוט לא צריך לעשות מזה
ענין. הבאתו לבית-הדין רק גיפה את רעויותיו
האז האנו שלו מעל ומעבר לערכם".
יואל קרישאי, סיפוס אופטימי. בטוח שיהיה
טוב, מעבר לכל זה. בלתי אפשרי אחת עם נוער כמו
זה שיש לנו, שמתנגב ליחידות קרבות ולתפקידים
מיוחדים. נוער שהוא הרבה יותר טוב ממה שהיה פעם.
רק מה? "חבל שרדעת השוליות הן שיכולות דומם
כי זה טיבה של התקשורת. אם היתה לנו טלוויזיה
במלחמת העצמאות, מי יורע מה היה מצבנו אז?
שמניסטים כמו אלה ששלחו את המכתב הדי לנו גם
לפני ארבעים שנה".

הואג לשלום המדינה, לעתיד מזהיר לעם ישראל,
לרווחתו של מנהם בנין. הכי פחות מעניין אותו זה
יחאל קרישאי. לא מחפש קריירה פוליטית ומעולם
לא ניסה להיבנות מקרבתו לבנין. גם לא חשב מעולם
לנצל את הקשרים הרבים עם טעם האישים רבי
ההשפעה למטרות עסקים. אין לו תקרים מפוליטיקה
הישראלית. "זה אולי מולו הסובל של בנין שמצא
לעצמו אדם כמו קרישאי, שאין לו שום אכזריות
למשל, אומר אריה נאור ומזכיר את לאחר את ראשי
הלשכה של ראשי הממשלה הקודמים: יצחק ובון
ושל דוד בגדיון, ליל, שרי יפה ויל וסל לוי. אסכול
ויל שומר תברכנות, שנהר דיניץ וסל גולדה נאור
וילן או אלי מרדכי וסל יצחק רבין שפנה לעסקים
פרטיים. קרישאי הוא היחיד שהתחיל עם בנין לפני
שהיה ראש ממשלה ולא נזח אותו גם אחרי-כך.
"האכזריות שלו", אומר נאור, "זו תאמנות לבנין".

עדות שקר קטלנית
ר ב פקד שאלו בן אחרון, ראש לשכת המודיעין
במחוז הגליל, הוציא מספר מודיעיני על
דבריה של מלורה שושן, שעדותה קברה חיים
משפחה שלמה. וכן אמרה לו: "מה דעתך על מה
שעשיתי לבן יעקב אחת ידע שבא אלי קצינים
שחברותיו אותי למסור גוד כל מיני דברים
המחולל הזה לא נתן לאחיהם שלי מנוחה. כל
הזמן התחלל להם, ובגללו אחי דוד השתנה. אני
לא נשארת חייבת, ושיתקתי לו אותה. הבאתי לו
סיפור שיעשה שמיות באוויר, ולא יוצא ממנו.
מסרתי עדות בבית המשפט שתקבור אותו כמו
שקברו את הראתים שלי. אמנם המצנן שלי כואב
על זה שחמצאתי לו סיפור ועשיתי לו בוזות
בבית המשפט, אבל אני נאורה במה שהוא עשה
לאחיהם שלי ולא מצטערת".

בבית המשפט סיפרה מלורה שושן כי לפני
שבע שנים ביקשה להחזיר מוצרי מזון לאחיה
שחיו כלואים במשטרת ימית. בשותף לבד,
במשורר של בן יעקב, הוא זמן לה שהיה צריכה
לעזור לו. אם היא רוצה שהוא יעזור לאחיה.
היא קרישאי באת כחמא לקיים יחסי מין, ועל פי
העדות חשבתה: "אני לא מוכנה לתרום את גופי
בשבת ואחיה שלי".
עד היום לא הועמדה מלורה שושן לדין על
עדות שקר. לדעת בני משפחת בן יעקב היא
היתה איכות לחשפת. אל דעת של משפחת
שושן.

עמוס לבב

סוזאן

(ומשך מעמוד 14)

סוזאן נולדה וגדלה במצרים עילית. אמה, ליליאן, הייתה בתם של כורתיסם וולשי, צ'ארלס מאלטר, ואסתר אנה, שהיו בפונטיפריד שבדרום-וילס. ליליאן הכירה רופא מצרי, ר"ר צאלח תאכא, שעבר באותה עיר. לאחר נישואיו שב לכפרו במצריה עילית, עם הרעיה ליליאן. עד היום יש לסוזאן מובאך קרובים בפונטיפריד ומקורבניה מספרים שהם נהגים לבקר אצלה לעיתים רחוקות.

"עוד בחייתי ילדה, עברנו ממצרים עילית לטונטוהאפאר שווייטה חרשה או בקרה, שכונת הליפוליס, למדתי במהיירסטר של השכונה בגיל 17 היכרתי את הסייס חוסני, שהיה מורה הסייס ועד באותה שנה נישאתי לו. קודם היו לי חלומות הקשרים בימים רצוני להיות דיילת בחברת התעופה המצרית."

שנות נישואיה הראשונות היו קשות. לא קל להיות אשת סייס, שיונק במהירות לראש מול הדינוה על תפקיד מפקד חיל האוויר של מצרים. בשנים הללו לידה אח שני בניה, ג'מאל ואלאה, בני 25 ו-23, גוררי הפקולטה לכלכלה באוניברסיטת קהיר, המשרתים כקצינים מן השורה בצבא מצרים. "בעשר השנים הראשונות ישבתי בבית והתמסרתי לטיפול בבעל, שטע על כתפיו משימות בטחוניות קשות ביותר בתולדותיה של המדינה, וכמובן נדלתו את שני הילדים. אבל כששני הבנים התחילו לעמוד על הרגליים, החלטתי ללמד לומר ולחנך וראשון במדעי המדינה וטכניולוגיה באוניברסיטה האמריקנית של קהיר."

וואן, שקדה על לימודיה גם כאשר מונה בעלה בשנת 1975, באחד ממועדי לסגנו של הנשיא סאדאת מתקדם כשהיה מרדו וזיכרו בני הזוג לחיילה צנועה, עטורת-עצים: כשנכונת הילדות של בריאותה, הליפוליס, לא הרחק מבכיים מרכזי סוזאן ביותר בקהיר. לאחר שסיימה בהצלחה את לימודי התואר הראשון, המשיכה את הלימודים לתואר שני, וכתבה בסיון "מעולה" על עבודת מחקר, שנושאה "ילדים מקופחים באזורי עוני". באותה תקופה עיתוני טכניולוגיה של משרד החינוך המצרי, שיבדו על ילדים אלה, והדפדפנו. במצרים יש כ-3,000 בתי-ספר שיקום, 5,000 בתי-ספר בלא רשתות מים וחשמל ולמעלה מ-2,000 מוסדות חינוך ללא שירותי בריאות.

סוזאן גילתה כי הרכיבי העצום במספר הילדים במצרים, כתוצאה מהילודה הלא-מתוכננת (במיליון תינוקות נולדים בכל 10 ימים), מוסיף את המצב הקיים מאות בתי-ספר חדשים. "זוהי, היא מזהירה להוסיף, ילד מהמאמצים שבעלי משקל מיום שתמנה לנשיא, לשכנע את המצרים להגביל את הילודה. הוא מתחיל לוח ברזל רב, והנשיא נמצא בפיחוק האיש. ועוד, שהקפה בחסותו, מנסה להפסיק את גידול הילודה באמצעות חסידי הסברה בסלולריות ובכלי התקשורת."

40 אחוזים מהאוכלוסייה שלנו הם בני 15 ומטה, היא אומרת, "ואני אומרת לעצמי שזה מייאש, אבל בקסתי לעשות מחקר באמצעות עבודה מעשית בשטח, בשכונות עוני, ולהתעלם מהמאמצים המצריים שברצונם להפסיקם". היא יומה, איהא, בסיוע תכנית רדידת המספרות אליה מרפיק ניסיוני של טיפול בחשיבה בתי-ספר. בשכונות עוני, עתיקות, ולרבות, גילתה במחקר כי לפניה ילדים, שבמסגרת סיוע ניתן להעמיק ברוחם עצמם. אחד מנתיביהם הללו, סוזאן בשכונת בולאק, שבו לזי ים כתבנה קשים ביותר: 2000 תלמידים עם ר. בות. כעיתון היתרון לא עז על הצרכים התפוצצו וזכר תלמידים. "במצאתי שחלרבים מילאיסר, מוריקים אותו בהתקפות מכוונות ובאלימות. או צץ ורעין בראשי - מרדף על נגיס את הילדים עצמם לשיקשק ביהדותם, לקישות היתרון ולנקיטתו של המפקד כולו, התקשורת עם ההורים, שכיניהם יש אנשי מקצוע רבים, שטיי הנהלים לבצע עבודתם. שונה, כך, בסיוע התלמידים. ברת. הפקד, תוך זמן קצר, למסור חינוכי שכל המכונן הוא בו היום."

סוזאן מובאך (משמאל) בחברת תרמאית, לילדה עומאר: "במצאותי היא יפה ורזה יותר מאשר בהמונת"

סוזאן מספרת: "במהלך עבודת המחקר שלי גיליתי במשך כחמש שנים, שאשפת, ילדים כשרוניים ביותר בציון, במספר, במלאתי-שנה ושנה ובספר, ואני סומע כי אם לא הייתי נחרתת לעבודה זו, היו ילדים אלה נשארים אלמנים, אולי היו יוצאים לרוחב, לחסר-מע, כיום אני משוכנעת שיש לנו אצד אנשי עצום, שאפשר להפכו לכות יוצר למען מצרים טובה יותר. אני מאמינה שכל מה שאחא משקיע בילדים, אתה מקבל חזרה בחוספ ריבתי."

היא גם מאמינה שילדת מאשרת היא היסוד לכל חברה מתקדמת. אך זו משימה כמעט כלתי אפשרית להקיף את מאות מוסדות החינוך במדינה, המשוועים לילדים תחת כשלה אולם היא נאה מאוד על שהצליחה לשלוח להקת תלמידים מבגרישיוותיה לפסטיבל הילדים הכלל-ערבי, שנערך לא מכבר בברזיל, במסגרת המלכה גור. היו אלה ילדים מוצננים שנילו כשונות כל-ירידגלים בימיה, במחל ובגנינה, שנקבל, יומה מתינת מרכי חרבות במספר בתי-ספר או בכניהם. "אני יכולה לשער בנפש עז כמה ילדים אוחזים ספרים. הם שומרים עליהם מכל שמר. וזי מזה, יש לנו מועי כמות, חיאורו, מעילות ספרות ומסירה."

עשועוים - אבל לא תמיד גם להם. אומרת סוזאן: "לחוגי הגדול הוא לראות את כל תלמידי בתי-הספר היסודיים באותן שכונות עוני, וזכים בארונה חסד ומלאה בכל יום, או לפחות בבוס הלכי."

ששואלים אותה מדוע האנשים במצרים מתייכים, גם בתנאים קשים ביותר, היא אומרת: "עברנו כל כך הרבה משלמות, שבמקום כל משפחה איבדה בן, נשים לבשו שחורים שנים רבות. היום אנחנו רוצים לנחם, העם שלנו מאמין באמונה הם מקצינים ששם רבר אל יכיל להחליש אותנו."

סוזאן מובאך מרברת על הרבה התחייבויות ויחסינות שלה לרטיק, היא לא משתעמטת גם כאשר הבעל עסוק עד מעל לראש בהתחייבויות פנימיות, ביגלאמיות וכלל-ערביות. היא פעילה גם במסורות צדקה, כביכצעי הדסה, בסיוע לנשים אנאלפבטיות ללמוד קרוא וכתוב ואם אפשר, להעניק להן מקצועות כגון תפירה וריקוד, בשכונות האחרונות היא מבקשת להחזיר מקצוע חור בקרב אותן נשים - אייגת שטיות בביתן - מלאכה שהיתה מקובלת על המצרים הקדמונים, ויכולה לחנך מקור-סרנה וכבר לנשים עניות."

היא לא נהנת לצאת עם בעלה, אך רוק לטקסטים רשמיים לקבלת פני גורלי-עולם ונשותיהם. "בהחנה הזאת איננו מרשף לנו לצאת לכל מקום באחוזתנו, אפילו לבקר אצל חברים, הריבים משכבר וישיב, במיוחד מימי השירות של בעלי מיל האוויר, אבל בימים עבריים, אני מרשם לעצמנו לחנך את הבהים לבינתו."

כמו כל הנשים המצריות, אהבת גם רעית ונשיא בנים כבעיות עומ. היא אומרת שמעולם לא עשתה יראה, או שגורחה בותרת חסותו והסבר לכך האן כש-שהיא אומרת, והיתה סבוכת גרועה, אך היא אהבה ללבוש מני מאלים שונים, היא אינה מאמינה

תחזית לשבוע
שבין 16 ל-22 באוקטובר

מאזניים

23 באוקטובר עד 22 באוקטובר
השבוע יתקשן לחגיגה לכלל הסתבה עם חדר משפחה קשורים בבק, יש לכם עכשיו הרבה התחייבויות וחיוביות, חיות, ויש לקיים אותן. המסורות שלכם מילדותם עדי, וכדי לרדת אותה למריווקש חשבו.

עקרב

23 באוקטובר עד 21 בנובמבר
בימים אלה אתם עוללים לתקשורת בחסותו ותחזיתו את שלכם למחשבים עליכם, אך חזרו לשבת עם הסייג שליטת כלשהי, בחסות הקהילה, חלקי וחשבוני וחלופי ומחשבוני, היו עשויים לתדמיות ודעות.

פנטהארדז

שאל לב

שניים שיצאו מדעתם

התחבט מעם כפסל, שאל אמנון שנייד אודי חייך. "מא פגמלין, אני לא זוכר מי שהגנתי את כנסת הזה". אמנון חזר משליחות בת שנים במסגרת שירות בעיקר באוסלו שוודיה, וקולקט את המכובדים בארמון קרבה או בארמון אל-ערובה. אולם ההבנה הזאת הייתה את בני הזוג לעבור לארמון אל-ערובה. לעיתים, בשעות הפנאי, שותו כל כך מעטות, נוסעים בני הזוג לחופו שלונה בחיילת הקטנה והיפה. פינה פרטית שמהם כידי עשרות. אנשי-בטחון מיוחדים כבובעים כחולים המגינים על מבוטאות.

עיובוד: שמי ובאי

20 באפריל עד 20 במאי
השבוע יתקשן לחגיגה לכלל הסתבה עם חדר משפחה קשורים בבק, יש לכם עכשיו הרבה התחייבויות וחיוביות, חיות, ויש לקיים אותן. המסורות שלכם מילדותם עדי, וכדי לרדת אותה למריווקש חשבו.

תאומים

21 במאי עד 20 ביוני
השבוע יתקשן לחגיגה לכלל הסתבה עם חדר משפחה קשורים בבק, יש לכם עכשיו הרבה התחייבויות וחיוביות, חיות, ויש לקיים אותן. המסורות שלכם מילדותם עדי, וכדי לרדת אותה למריווקש חשבו.

סדרן

21 ביוני עד 22 ביולי
השבוע יתקשן לחגיגה לכלל הסתבה עם חדר משפחה קשורים בבק, יש לכם עכשיו הרבה התחייבויות וחיוביות, חיות, ויש לקיים אותן. המסורות שלכם מילדותם עדי, וכדי לרדת אותה למריווקש חשבו.

אדיר

23 באוגוסט עד 22 בספטמבר
השבוע יתקשן לחגיגה לכלל הסתבה עם חדר משפחה קשורים בבק, יש לכם עכשיו הרבה התחייבויות וחיוביות, חיות, ויש לקיים אותן. המסורות שלכם מילדותם עדי, וכדי לרדת אותה למריווקש חשבו.

בתולות

23 באוקטובר עד 22 בנובמבר
השבוע יתקשן לחגיגה לכלל הסתבה עם חדר משפחה קשורים בבק, יש לכם עכשיו הרבה התחייבויות וחיוביות, חיות, ויש לקיים אותן. המסורות שלכם מילדותם עדי, וכדי לרדת אותה למריווקש חשבו.

מעמקי סיני הלילות. אור מצמרר, שאתה שומע אותו בצריחות המסועפים. "שקיעה צפונית. לאט לאט כבה האור. עכשיו נראו השמים כאילו מסע בהם ריבון, הצבעים נעקלו זה אל תוך זה. רצועות וירקנות-אדומות" צהובות-כחולות-אדומות מעורבות זו בזו מקרינות קשת צבעים כאילו במאי אלוהי, קבע אישם בשמים מערכת מסנני אור צבעוניים והיקום כולו מוצלף באורות הללו. מטוטלת בהם, ועד שהבנתי מה קורה חשתי צורך לאחוז במשהו מוצק, מסבידי ראיתי תמונה שלא האמנתי כי ניתן לראות אותה. אשה חזקה פסל של גבר ערומ. לופתת חזק את גוף הסייס שלה. דוכני

שמיים צנוח פסל אולי ופסלי כשר ורם זה לזרועות זה, מתמונתי יחד, לעמוד מול סירופם של השמיים. ואז חשתי בה. אינני יודע אם אני אחזור בה חזק או היא זו שגמלה לזרועותי. הינו מאתרים. באיו חוויה שלא מן העולם הזה. חוויה המסירה את ההשנים ורק לעתים נדירות זוכה אדם באיו לחוש אותה.

דומה שאמנון התנער מאיה חלום סיסיים. הוא לא התחבט להכניס את ידייו אל תוך עולם הסייסים הצבעוני שלו. אבל הוא נסער.

"איבדתי אותה. לא האמנתי אבל איבדתי אותה. כאשר ירדה החשיכה היא כבר אבדה לי בקהל האנשים שהתמזרו, תפסו את האוטובוסים ואת הרכבות היוצאות לעבר מרכז אוסלו. מאז חיתתי במסורה, והגשתי שאני מוכרת למצוא אותה."

חייך במבוכה. לגם מכוס הקפה שהצננה על השולחן לגימה אותה ארוכה. "אסולו היא גם עיף של ציירי נורווגיה שסיים את חייו כשהוא יוצא מדעתו. חצייתו את המוואן שלו עוצר ליד תמונה 'הועקה'. גשר ועלי שני ארונים מתרחקים. איש לופת את ראשו בשתי ידיו ומל פעה. אבל האיש איננו נועם מי שזועק במקומו זה הים, שיש בו צבעי ריו כחול-ירוק-שחור והוא עונה בתגובה מטרופת לזה הצעק, אבל יותר מכל זועקים הקמים. הקמים שיש בהם מחול של צבעים. אדומים-ירוקים כחולים-צהובים-אדומים הממלאים את כל זרועי. כן, תתאם תפסתי שהשמיים שראיתי כגן הצפלים היו השמים של מונק. עצמתי את העיניים וכשפתחתי אותן ראיתי אותה שומרת לצייר."

ישב מבויש, מניח לצלילי הטיור לנחם את אס עם אור השקיעה האחרון. לאחר מכן ספרו בשתיים. רגע הקסם שחזו בשלושה כנפ. לפני שיצא אסר אבנון "בנורווגיה שמעתי גם אנרה על גת שחיים לעצמם אשה, ויצר מל מנהג. הצרה. הייתה שששת חתוב לא ידעה לגשק, לגשק, לא ידעה להבחין בראשונה. על כן הוא חזר אותה אל כור המצוק. העקר שאני גשעתי יש בה את כל העולות למרות שכאילו נוצרה במגדל. חתוב של השמח הרועי."

המשביר לצרכן

18.10-23.10.87

תקליד הטלפון

עד אזילת המלאי

אופנת חורף במחירים מפתיעים

טרנינגים
מודפסים
לילדים

"איבר"
"ארסא"

רק 29⁹⁰ ש"ח

מבחר
טרנינגים
לנשים

"אילה"
"טה-בד"

רק 69⁹⁰ ש"ח

הסריג
לצעירים

צוארון פולו
קארה

רק 49⁹⁰ ש"ח

"תפרון"
שיקה"
לילדות

רק 9⁹⁰ ש"ח

רק 9⁹⁰ ש"ח

סריגים
לנשים

מבחר
סריגים איטלקיים

רק 59⁹⁰ ש"ח

סוטרשרים
חלקים
לגברים

"דרבלי"

רק 19⁹⁰ ש"ח

הרדיגן
לנשים

מבחר
הרדיגן ספנסר

רק 59⁹⁰ ש"ח

סירי אמאיל
במחיר ללא
תקדים!

רק 9⁹⁰ ש"ח

רק 11⁹⁰ ש"ח

רק 13⁹⁰ ש"ח

רק 10⁹⁰ ש"ח

שמיכות
"תודן"
פוך סינטטי

רק 79⁹⁰ ש"ח

רק 119⁹⁰ ש"ח

רק 17⁹⁰ ש"ח

שמיכות
"מיק"
אלסקה

רק 49⁹⁰ ש"ח

רק 69⁹⁰ ש"ח

רק 29⁹⁰ ש"ח

הקונה במשביר לצרכן חוסך כסף חוסך זמן!

פרטנר דורסן

דולפיין

סוככים לשמש ולגשם

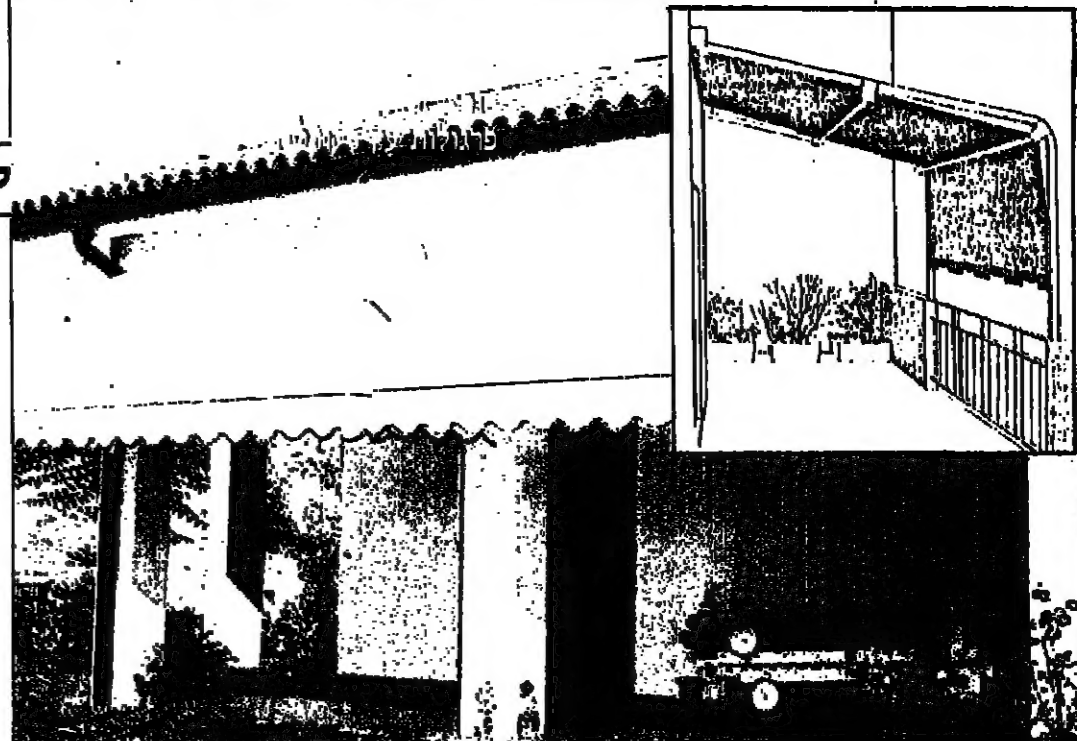
כבר 4 ביידיקס טל:
5700520
5708121

צנצנת בדישה
המפזר:

04-726719

אפשרות
לחשבוניות

טלפקס: 03-7525654

להיטי השנה בקולנוע ועכשיו - בוידיאו שלך בבית!

הצבע ארגמן סרט של סטיבן שטיינברג
משימה סרטו של פול שריידר
הנוסע (זיכרון מברוקלין) ג'ק ניקולסון * מריה שניידר
פריום מתחם לעץ הדובדובן

להשיג בספריות הוידאו המובחרות
מופץ ע"י החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ - הד ארצי
רחוב הוליווד 4, רמת גן, טלפון 03-7525654

באן, ממש כאן, 4 ימים ו-4 לילות

ב-125 ש"ח *

תוכלו להעביר 4 ימים ו-4 לילות של חופשה מוחצת שעליה חלמתם

במלון
הולידיו טבריה

עם מועדון-לילה מפואר ושלל חבניות מגוונות, בריכת שחייה, מועדון בריאות, סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים מוקצנים.

טלפון: 067-21901-2-3

* המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מע"מ
* לא כולל תגים * לא כולל אוגוסט

ילדים שיוצאים לשמור סוד

הופיעה מהדורה חדשה

סודות של ילדים אחרים

בספר יש תעלומות, סודות וגם של ילדים וגם של ילדות. רק סוד אחד בסוף הספר... הסוד שלך ולא אחר...

בקטלוגים ובספריות מעריב: תל אביב, דרך ח"ת 22 א, טל 03-532211
חיפה, בן יהודה 29, טל 04-523689 • באר שבע, קק"ל 90, טל 057-74850

הקונה במשביר לצרכן חוסך כסף חוסך זמן!